

தலை

LKI ஜூலை 20 1943 4 அம்

கோகிலத்தின் தீங்குரல்

(ஸ்ரீமதி என். வி. வஸந்தகோகிலம்)

N. 18207 { இத்தயம் - கரணாப்பிரகாசம்
உதய குந்தர் - விருத்தம்

N. 18208 { குமரகுருபா (பாகம் 1) பல்லவி
.. (பாகம் 2) திரிமயாபிஷேகம்

"ஹீஸ் மாஸ்டர்ஸ். வாய்ஸ்"

எம்மா "எச். எம். வி." தொழிபாற் விவரபரிகரிடமும் கிடைக்கும்

நீண்ட காலம் உபயோகிக்கக் கூடிய

- ஒரு ஹெரிக்ரோம் "எச். எம். வி." ஹெரிக்ரோம் ஹெரிக்ரோம் பவரிக்ரோம் 10 ஹெரிக்ரோம் பவரிக்ரோம் பாடுமிக்கவாம். ஒன்றின் விலை ரூ 2/4.

கொலம்பியா ரிகார்டுகளில்

ம.க.தியாகராஜ பாகவதர் பாடிய

சீவகவீ

டாக் டிஸ்க் பாட்டுகள்

GE.6105 { வள்ளலும் பாடும்
ஸ்வப்பன் வாழ்வில்

GE.6106 { வதனமே சந்திர
வஸந்தநகர

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், ... மதராஸ்.

மேற்கண்ட ரிகார்டுகள் எங்கனும் கிடைக்கும்.
S. கண்ணன் & கம்பெனி, திருச்சிபுரப்பள்ளி.

“அவனுடைய பலம் எங்கிருந்து வருகிறது?”

இதே கிட்டிங் தத்துவமையே குழந்தையின் பந்திப் புகழ்த்து
பெரும்போது தாய்மாரைக்கு மனவளவு ஏதோவும் உண்டா
கிறது. தங்கம் குழந்தைகள் தேட ஆரோக்கியமாக இருக்க
அவர்கள் மடுத்துக் கொள்ளும் சிறப்பம் மென்மையாக உருவது. போ
தீய பரம் இன்னும் குழந்தைகள் சீக்கிரம் வந்தவையே இப்போது
ஆரோக்கியத்தையும் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

உருவமையே குழந்தைக்கு விடமின் உருவதும், போஷை
மேல் அமைக்க மனவளமான ஆரோக்கியம் கொடுப்பது அத்தியா
வசியம். இந்த பாயத்தின் தான் விடமின் சேர்த்த டால்டா
தங்கு உருவகிறது டால்டாவினும் ஆரோக்கியத்திற்கு சேர்க்கப்படுகிற
விடமினும், அதுவாக வந்ததால் தான் பாயத்திற்கும், ஆரோக்
கியத்திற்கும் காரணம். குழந்தைக்கு மனவளவு பரம்
அமைக்க மனவளமான ஆரோக்கியம் கொடுப்பது டால்டா
வினும் மனவளம் கொடுக்கிறது.

விடமின் சேர்த்த டால்டா சேர்த்து திடகாத்திரமாக வளரத்
தெய்வமும், குறைந்த பாயத்தை ஒரு சேய்யமும் உருவகிறது . . .
விடமினுடன் சேர்த்த டால்டா ஓர் சேர்த்த ஆரோக்கியம். அது உருவகி
தாத்தகிறது. உருவகி டால்டாவினும் தயார் சேய்யம் ஆரோக்கிய
அமைக்க சேர்த்து கொடுக்கிறது. அது உருவகி போஷைமையின் விடமினும்,
சேர்த்து குறைந்த இரும்புதான், டால்டாவினும் உருவகி தயாரிப்பது
ஓர் சேர்த்த குறைந்த. அது மனவளமும், சேர்த்து கொடுக்கிறது.

விடமின் சேர்த்த டால்டா

தாவர எண்ணெயால் தயார் செய்யப்
பட்டதென்று உத்தரவாத முன்னது—
சீல் செய்த புன்களில் சேர்க்கப்படுகிறது

★

தமிழக மக்கள் கால்களை வைத்து நிர்த்தரிக்கிறது யார்க்கு தரவே, “ஆனால் பிழைத்ததோல் பிழைத்ததோல்” என்று ஆனந்தம் உடைய விருந்தினர்கள் பாண்டித்திரத்தில் பிரயாணம் செய்யும் பக்கம். காலம் திரைக்கம் உண்டு யார்க்கு விளக்குவதற்கு பிரயாணிக்கிறது “ஹலோ” என்பதில் நினைக்கிறது அந்தக் கத்தியும் அம்மம் மரங்களும் தான் உயிர். கைக்கம் என்பது. எல்லாவுக்கும் பாண்டித்திரத்தில் இன்னமும் இடம் விட்டுப் பெயர்த்துச் செல்கிறது. அந்த இடம் எல்லாவுக்கும் விட்டிருக்கிறது கருவியில் வருகிற வேளம் என்று யோசித்துப் பார்த்தோம். ஆனால், இந்தக் “கண்ணி” இடமில் அடையாளம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு உதவியாக வேண்டும். “கண்ணி”யின் வேளியான “தமிழ் மக்கள்” விட்டிருக்கிறது தமிழ் நாட்டில் எல்லா பட்டங்களுக்கும் சிறு புலவர்கள் அறிஞர்களையும் இந்தப் பட்டத்தில் காண்கிறோமல்லவா?

We keep good time!

எல்லாம் கம்பிக்கைகொண்டிருக்கிறார்கள்! சென்னை நகரம் தான்!

AND SO DO WE

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

செய்து, அதன் மூலமாக, கருவியை, 54

2011-2012	8.5
-----------	-----

Part II, sec. 1, 1990 111

சென்னை, 15 செப்டம்பர் 2015

444 *Journal of Management Education* 35(4)

... 66

**WEST END
WATCH CO.**
BOMBAY CALCUTTA

மென்ட் பஸ்டி லாட் கே.,

பெரிய — கவிதை.

கஸ்கி

மலர் 2

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கியம் - பெத்த
நாயெய்து குந்தேடி மாயமா - பாநிலா

{ இதழ் 36

என்ன சேதி?

இரண்டாம் முனை!

● சினிமாத் கலைகளின்

அரங்குநாட்டம் ●

“அப்பாடா! கடைசியில் இதோ இரண்டாம் முனை ஆரம்பித்த விட்டோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு நேர நேரத்தினர் இத்தரவிக்குச் சொந்தமான ஸ்கிரீன் தீயில் படை யெடுத்து விட்டார்கள். அப்படி அவர் என் அந்தத் தீவுக்குள் புகுந்தபோது அதிக எதிர்ப்பில்லை. அக்க நேரத் துருப்புகள் “உன்னே வரவழகன், அப் புறம் உங்களை ஒரு நகை பார்த்துக் கொள்வோமே” என்று சொல்லும் நேர நேரம் பின்பவர்களுக்கென்றே. இதன் பழக்க நேர நேரத் துருப்புகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அந்தத் தீயிலுள்ள பல ஊர்களைப் பிடித்துக் கொண்டே போகின்றன. இன்று விட்டத் தட்ட ஸ்கிரீன் தீயில் எட்டில் ஒரு பாகம் நேர நேரத்தினர் வசமிருக் கிறது. அப்படி யிருந்தும் எதிரித் துருப்புகள் ஏதோ பேருக்குச் சண்டை போடுகின்றனவே பன்றி மும்மரமாக வுத்தத்தில் ஈடுபடவில்லை.

இதெல்லாம் அவர்கள் “உங்களைப் பிடிக்க முடிந்ததை யெல்லாம் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். எங்கள் கடைசியில் என்ன செய்வோமே, பாரவங்கள்” என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிற தங்கையா? இத்தாலியர்கள் கடைசியாக “இதோ எங்கள் காட்டுக்கே போய்விடுவோமே! போய், உங்களுடைய இரண்டாவது முனையின் வண்டியானத்தைப் பாரக் கிடுமே!” என்று கும்பம் பேசிக் கொண்டு இத்தாலியர்களுக்கே போய் விட விரும்பலாம். ஒருவேளை இந்த பேசுபாசு யோசனைக்கு ஜெர்மன் துருப்புகள் குறுக்கே நின்றுவதால் சிந்தை.

தென்னாற்காட்டில் சினிமாத் கலைக்கு அருள் தோண்டு செய்த பிரமுகர்களில் ஸ்ரீ எம். டி. ராஜன் அவர்களுக்குத் தனி இடம் உண்டு. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்த தென்னாற்காட்டில் சினிமாத் கலைக்கு அவர் உருவும் வளர்ச்சியும் கொடுத்தார் என்று சொல்வது மிகையாகாது. சினிமாப் படம் பிடிப்பதற்காகத் தமிழ் காட்டுப் பட முதலாளிகள், கங்கத்தா என்றும் பம்பாய் என்றும் யாத்திரை இனம்பித் கொண்டிருந்த போது,

ஸ்ரீ ராஜன் வெவ் பிச்சர்ஸ் ஸ்டூடியோவை ஏற்படுத்தி, தமிழ் காட்டிலேயே கல்வ முறையில் தமிழ்ப் படம் எடுக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்தார். பெரிய செல்வ வந்தாரா வீருந்தும் ஸ்ரீ ராஜன் எவ்வ வாய்க்காலையே மேற் கொண்டிருந்தார். அவர் நெத்த மதப் பந்தும் தமிழ்ப்பந்தும் உன்னவர்; திருப்புகழ் மணி டி. எம். கிருஷ்ண ஸ்வாமி ஸுவர் அவர்களின் ஆபத உண்பர். ஸ்ரீ எம். டி. ராஜன் மறைவால் எமது சினிமாத் கலைக்குப் பேரு கட்டம். அவரது உருகுர் உறவினருக்கு எமது மனமார்த்த அனுதாபத்தைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறோம்.

ஜி. துரையா பிசு: சொந்த இதழில் வெளி யான “தேவியாந்த பேர்ப்பே!” என்னும் தலைப்புள்ள காவியைப் பற்றித் துருப்புகள் பிசு பெத்தவர்: ஆர். பி. சாரதி, குரோம்பேட்டை.

ஸ்பான்ஸ் கடவுள் மனிதனை மீட்டிய மத்தியமேரினின் டாக்டர்ஸ் ஸப் கம்ரான் சிறுவனது "சர்க்கார் பிரசாரம் சத்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது" என்று கூறுவர். ஆனால், சத்தியம் என்பது மனிதர்களுக்கும் தகுந்ததாயின் உம்மன் எடுத்துக் கொள்கிறது. உதாரணமாக:

இந்தியப் பத்திரிகையின் கதாநாயகம் ஓர் கவிதாந்
அழகு பொருளில் பத்திரிகையிடம்
இப்பாதிபாசா அத்துமீறல் புகார்.

புதிதில் சிவபிரகாசனின் பொருள்பொருள்பெற்றவர்களை
சிவபிரகாசனின் அந்த சபை வந்தார்
என்றும் தெரிவிக்கைய வெளியிட்டார்.

இதன் பின்னர் உண்மையின்
பெரிய மிதல் மனத்தோன்
என்பதை ஓர் சி.பி.
எழுத்தாளர் இயல்
செய்ததில் கண்டு
பிடித்து வெளியிட்ட
இருக்கிறார்.

சிந்தியப் பிரசங்கம்

பிரபலம் இந்த மாதம் 15உ அகில இந்தியாவிலிருந்தும் பெரிய பெரிய பத்திரிகாசிரியர்கள் வந்து மகாநாடு கூடினார்கள். இந்த மகாநாட்டுக்கு இந்திய அரசாங்கத்தின் சமாரா இலாகாத் தலைவரான ஸர் ஸும்தான் அகமது அழைக்கப் பெற்று விஜயநகரம் விரும்பார். விஜயநகரநோடு, ஓர் அதிகப் பிரசங்கமும் செய்தார்.

இந்தப் பயங்கரமான புத்த நிலைமை யிலே கூட எப்படி இந்தியாவில் பத்திரிகைகள் சுதந்திரத்துடன் தடைபெறுகின்றன என்பதை விவரித்து ஸர் ஸும்தான் அகமது ஆளத்தக் கண்ணீர் வடித்தார். அப்புறம் பிரசாரமுறை களைப் பற்றியும், பிரசாரத்தின் சத்தியத்தையே கையாளுவதில் மனிதமையைப் பற்றியும் சங்கேச பாங்கமாக எடுத்துரைத்தார்.

கடைசியில், இந்தியப் பத்திரிகைக் காரர்கள் தங்களுடைய நேச பத்திரிகைக் கட்டுவதற்கு இப்போது தேர்தலுக்கும் அப்புறமான சந்தர்ப்பத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

"இதோ உங்களுக்கு பேசுபவன் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. உங்களுடைய பத்திரிகைக் கட்டுவதில் உங்களுடைய திருப்தியைப் பிரசாரம் செய்துக்கொள்ளுங்கள். பேசுபவன் வரலாம்; பேசுபவன் வரலாம் இரண்டு. எடுக்கப் பெறுவது! தோஷங்கள் வரும் கூட்டில்! விளக்க விளக்க என்று விளக்கங்கள்!" என்றார்.

பாரத விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டால், இந்தியாவிலே இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் அரிசெப் பஞ்சம் முதலியவற்றிற்குக் காரணபூதர்களாக விரும்புவார்களென்றதும், சமயக்காரர்களுக்கு வைப்பவர்கள், கொள்ளை வாய்ப்பு அடிப்பவர்கள் முதலியவர்கள் தான் மேற்படி காரணபூதர்களாம். எல்லாப் பத்திரிகைகளும் சேர்ந்து ஒரு மாத காலம் அவர்களைச் சேர்த்துப் போல் தாக்கிலும் அந்த அச்சமே காரர்கள் அவமானத்தினால் தாக்குப் போட்டுக் கொண்டு சாவார்களாம். அதற்குப் பிறகு இந்தியாவில் ஒரு குழையுமே இராது!! கபீட்சம் தான் உலகமாயும்!!

பத்திரிகாசிரியர்களுக்கு இதுதான் ஸர் ஸும்தான் அகமதுவின் புத்தியம்.

இந்த முதலிலே பத்திரிகாசிரியர்கள் தங்களுடைய நேச பத்திரிகைத் திருப்திக்கு அட்டைமேலும்! மேற்படி அதிகப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தியாவின் பிரபல பத்திரிகாசிரியர்கள் எல்லாம் எழுந்து போகாமல் அங்கேயே உட்கார்ந்திருந்தது தங்களுக்கு தெரிந்த விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது.

அரிசெப் பஞ்சம் முதலியவற்றிற்கு அடிப்படையான காரணம் ஸர் ஸும்தான் அகமது குறிப்பிடுவது அல்ல என்பது நமது அபிப்பிராயம். இந்திய சர்க்கார் சரியான முறையில் திட்டம் போட்டுத் தேர்தலுக்கு வேண்டிய அளவு விவசாய விளைவைப் பெருக்காதுதான் முக்கிய காரணம். இராணுவத்தினையெல்லாம் சர்க்கார் இலாகாவில் சமரம் வாங்கும் முறை இரண்டாவது காரணம். அருவியை மாற கட்டுப்பாடு விதிகளும் அவற்றை அரும் தாடதுவதில் உள்ள ஊழல் களும் மூன்றாவது காரணம். இதை யெல்லாம் இந்தியப் பத்திரிகைகள் எடுத்து முறைவிட்ட வண்ண மிருக கின்றன. எல்லாம் செவிடன் காதில் விடாது சங்கேசமே இருந்து வருகிறது.

இப்போது ஸர் ஸும்தான் அகமது பத்திரிகாசிரியர்களுக்கு அவர்களுடைய கடமைகளைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்கிறார். அவர் குறிப்பிடுகின்ற தமது ஓரளவு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. அதை ஒழிக்க வேண்டியதும் அவசியத்தான். ஆனால் அது ஒன்றுதான் காரணம் போல் ஸர் ஸும்தான் அகமது பேசுவதும், பத்திரிகாசிரியர்களை அதைப் பற்றியே ஓயாமல் எழுதச் சொல்வதும் தங்களுக்குத் தெரியும். இந்தியப் பத்திரிகாசிரியர்களை அவமானப்படுத்துவதே சொல்ல வேண்டும்.

இந்த புத்த காரணத்தின் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் சுதந்திரத்தைக் கூடிய வகையில் பாதுகாப்பதற்காக நமது "நிதித் துறை" பத்திரிகை ஆசிரியர் ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் செய்து வந்திருக்கும் முயற்சிகளை நாம் பாராட்டி நன்றி சொல்கிறோம். அவருடைய தந்தையின் நடத்துவதும் அகில இந்தியப் பத்திரிகாசிரியர் மகாநாட்டின்

மேலாகையையும் பாராட்டி விடுக்கிறோம். ஆனால், ஸர் ஸ்காட்லாண்ட் அமைதையாகாநாட்டுக்கு விஷயம் செய்யும்படி அழைத்ததின் மேற்படி மகாநாட்டின் தீர்ப்பாகக் கிட்டியதில் ஒரு தவறு செய்து விட்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடலாம் இருக்க முடியவில்லை.

இந்தியப் பத்திரிகைகளுக்குச் சிக்கல் எத்தனைவோ சட்ட திட்டங்களையும் தீர்ப்புத்தகங்களையும் விதித்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் கெண்டைக் கட்டுப்படுத்தலின் இத்தக வசதிகள் பத்திரிகை நடத்த வேண்டி வீதம் கொடுக்கிறது. — இது உண்மையில் விஷயம்.

மேற்படி கட்டுப்பாடுகளையும் தீர்ப்புத்தகங்களையும் கடுமையான வகையில் விசைக்கொள்வதற்காகப் பத்திரிகாளிகள் பல கூடுதலும், தீர்மானம் செய்யதும், எக்கொடுக்குத் தெரிவிப்பதும் உயர்வமான முறைகள். இந்த மாதிரி விவாதிக்கப்பட்டு வருகின்ற கொள்கையாவிட்டால், கொஞ்ச நேரம் உள்ள உத்தரவிதத்தையும் பதி கொடுக்க தெரிட்டால்.

ஆனால், உத்தரவிதத்தாகக் கொடுக்கி செய்யும் முறை வேறு: அதற்காகச் சர்க்காருடன் உறவு கொண்டாலும் முறை வேறு.

சர்க்காருடன் உறவு கொண்டாலும் முறையை இப்போது இந்தியப் பத்திரிகைகள் கையாளக்கூடாது என்று தாம் கருதுகிறோம். முக்கியமாக, மகாநாடு காத்தியும் ஸ்காட்லாண்டிலும் சிறையில் இருக்கும்போது இந்திய தேசியப் பத்திரிகைகள் அதிகார வர்க்கத்துடன் எவ்விதத்தினும் ஒத்துவரப்பட்டு தேசத்தின் கௌரவத்துக்கு உகந்த காரியமாகிறது.

ஸர் ஸ்காட்லாண்ட் அமைதையாகாநாட்டுக்கு அழைத்த காரியம். இந்தியப் பத்திரிகாளிகளின் இந்திய சர்க்காருடன் தன்னுடைய பூண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கே அதிசயமாகும். உண்மை அப்படி என்ன தெரினும்: இன்னும், தேடியோ கண்டிரோவர் மீஸ்டர் ம. பக்காசி, ஸர் ஸ்காட்லாண்ட் அமைதையாகாநாட்டுக்கு விடுதலுக்குப் பத்திரிகாளிகளின் போனதும் மேற்கண்ட விதமான அபிப்பிராயம் ஏற்படுவதற்கே ஏதுமாகும்.

முக்கியமாக, ஸர் ஸ்காட்லாண்ட் அமைதையாகாநாட்டுக்கு பத்திரிகைகளின் தலையும் பேசினது. உண்மையில் உண்மையில் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் தீர்மானம் பற்றிக் தவறான அபிப்பிராயத்தையே உண்டாக்கும்.

அம்மாதிரி தவறான அபிப்பிராயம் உண்டாவதற்கு ஏற்கெனவே ஒரு நடவடிக்கை நமது சர்க்காரைப் பத்திரிகாளிகளின் இடம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்பதை நாம் கருத்திட்டுடன் குறிப்பிட வேண்டி விடுக்கிறது. சீரீட்டியு கண்டிமெண்டர் தங்களுக்கு உயர்வான தேர்ப்புத்தகமாகத் தருக்கிப் பத்திரிகாளிகள் கொடியதைய இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அங்கேதான் உத்தரவிதம் நமது சர்க்காரைப் பத்திரிகாளிகளின் வரவேற்று உபாதித்து நட்புடனாக செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் திரும்பிப் போல் "இந்தியா தான் பத்திரிகைகளின் கௌரவம்" என்று உண்மையாக அறிவித்து விட்டார்கள்.

மேற்படி பத்திரிகாளிகளின் வரவேற்பின் முதன்மையான விருத்த "நீதித்து" ஆசிரியர் ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் அதன் விபரித்த உண்மையான நமது பதின் பிரைவத்தின் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாம் பாராட்டுகிறோம். இன்னும், ஸர் ஸ்காட்லாண்ட் அமைதையாகாநாட்டு பதின் கொண்டு மேற்படியாகிய பிரைவத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய தப்பிப் பிராயத்தையே போக்கவும் முயற்சிக்குகிறது. இதைவும் நாம் பாராட்டுகிறோம்.

சர்க்கார் விளம்பர இலாகாவுடன் ஒத்துவரப்பாத்தாக "பிரைவ ஆரோகண போர்டு" என்று இந்திய சர்க்கார் உதாரிக்கப் போகிறார்களாம். அந்த ஆரோகண போர்டின் பத்திரிகாளிகளும் இருக்க வேண்டுமென்று அழைப்பு அனுப்பி விருத்தாகலாம். மேற்படி போலீஸையக் கைவிட்டு விடுப்படி ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் சர்க்காருக்குக் கூறினார்.

ஸர் ஸ்காட்லாண்ட் அமைதையாகாநாட்டு பதின் கொள்ளும்போது, "அதெல்லாம் கைவிட முடியாது! தீர்ப்பை முதன் முதலில் என்னுடைய அழைப்பை ஒப்புக்கொண்டு பதின் எழுதினார்!" என்று கேட்டார்.

இதிலிருந்து ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் நமது அபிப்பிராயத்தைப் பின்னாக மாற்றிக் கொள்கிறார்களோ என்று தெரிய வருகிறது. இந்த விஷயத்தில் அவர் அபிப்பிராயம் மாற்றிக் கொண்டதை நாம் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம். சர்க்கார் ஆரோகண போர்டுகளின் தேசியப் பத்திரிகாளிகளின் பதவி ஒப்புக் கொள்வது பத்திரிகை உத்தர

நிர்த்துக்கே கேட்கிறது என்பது நம் கருத்து. ஏதெனவே, மாணவ ஆயோசனை போர்டுகளில் பெரிய பத்திரிகாளியர்கள் உதவையுடன் வித்த தினம் சிவனப் பத்திரிகைகள் சேரம்பலும் தொல்லைப்பட தேர்த்திருக்கிறது.

எனவே, சர்க்கார் ஆயோசனை போர்டில் பத்திரிகாளியர்கள் பதவி வகிக்க முடியாதென்று ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் உறுதியை சேரம்பலும் பாசாட்டப் படவேண்டிய காரியம்.

ஆறாம், ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் இவ்வளவு பேசியதன் பதனெடுக்காமல் ஒரு விஷயத்தினால் விவரத்தையப் போய்விட்டதையும் நாம் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. பத்திரிகாளியர் மகா தாட்டில் அவர் சம்பந்தா சம்பந்த மிக்கவன் எனினும் அது தீர்ப்பு பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வந்து வருத்தி விடுகிறது. தென்னிந்தியாவில் பட முத்தா விகள் எனினும் தீவக்கட்டுப்பாட்டினால் பரிசுவித்திருக்கின்றன. மிஸ்டர் தாப்பர் ஐ. வி. எஸ். விஷயத்தினால் மேற்படி

குறை நீர வாரதா என்று நாம் ஆகைப் படுவதையும் தெரிவித்தார்.

காசிடக் கட்டுப்பாட்டு விதியினால் பத்திரிகைகள் எவ்வளவோ கருங்கியும் மெலித்தும் வெளியாகின்றன. திவாரிப் பத்திரிகைகள் ஓர் அனா விஸ்கு 18 பக்கங்கள் வெளியாவது போக, இப்போது இரண்டனுக்கு தாறு பக்கமும் ஒன்றாகவனுக்கு இரண்டு பக்கமும் வெளியாகின்றன. இதனுடைய பத்திரிகைத் தொழிற்சாலைத் தேர்த்திருக்கும் கேட்டையும், துணியின் அடைத்துவரும் தட்டத் தையும் பற்றி ஸ்ரீ கே. சீனிவாசன் பேசினார். ஆனால் தமிழ் என்னிதாவுக்கு தீர்ப்பு போதுமா என்று குறைபாடு எடுத்துச் சொல் விடுகிறது. பத்திரிகாளியர் மகாதாட்டில் அவருடைய பெரும் பொதுப்பை இப்படி நிறைவேற்றுவர் என்று யாரும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். இந்த சம்பந்தமிகையான விஷயத்தைப் பிரதானிக்காமல் விட்டிருந்தால் அவருடைய பேச்சில் மதிப்பு இன்னும் உயர்வாக இருந்திருக்கும்.

தேட்டுப் பாகுபாடுகள்

● 'தேடியோ தினம்'க்கு நான் மாதம் ஒன்று மாதம் என்று சொல்லுகிறேன். முதல் இருபது தாளும் நான் பாட்டு கொஞ்சம் அஞ்சியவையே இருந்தன. கடைசியில் பத்து தாளையே நான் பாட்டு குறைக்க கொண்டு விட்டேன்.

22. திருச்சியில் காரைக்குடி சம்பவம் பற்றி விசை; அதன் குற்றங்களை ஸ்தம்பிக்கவில்லை.

சென்னைக்கு அன்று வந்தார்கள், வந்திருக்கிறார்கள்.

23. சென்னைக்கு மதுரை மலர் துயர் கொடுத்தது.

24. சென்னைக்கு 2-45 க்கு ஸ்ரீமதி கந்தா தம்பி பாட்டு காரைக்குடி.

25. திருச்சியில் ஸ்ரீ எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர்.

26. சென்னைக்கு பாண்டிச்சேரி சம்பவம்.

27. திருச்சியில் கே. வி. சேனா பாகவதர்.

28. திருச்சியில் பெரும்புள்ளி அக்கம்பம் பிள்ளை தாழ்வாரம்.

29. ஸ்ரீமதி கந்தா - முதல் பாட்டும், ஸ்ரீமதி அபிராமகந்தாவின்க்கு வந்தன.

காரைக்குடி "சுமார்" பத்திரிகை சென்ற இருபது வருஷம் காலமாகத் தமிழ் அளிக்கிற மூத்தவையான தொக்கமக்க

கொண்டு நடத்து வருகிறது. இந்தப் பத்திரிகைக்கு ஸ்தம்பம் 15. இதற்கு தினம் சம்பந்தமான சில அரிய கட்டுரைகள் வெளியாகி இருக்கின்றன.

மேற்படி இதழில் "உத்தியோக கட்டுப்பாடுகள்" என்ற தலைப்பில் சீக் வரும் கருத்தும் வெளியாகி இருக்கிறது:—

தான் முதல் தேதி கம்பென் 'கேட்டுப் பாருங்கள்' தலைப்பில், "25. அப்பாவுடைய பாதுகாப்புக்கு உத்தியோகம் போட சர்க்கார் போடுகிறது" என்று எழுதிவிட்டது. அப்பாவுடைய பாதுகாப்புக்கு மதிப்புக் கொடுத்துவார். தமிழக முதலில் பாடியும் வாய் பேசு கொப்பவார். தமிழக இயக்குகிறவர்களுக்கு காரைக்குடி கந்தா தம்பி இவ்வுத்தியோகம் கம்பென் ஒரு தனித்தனம். அதை இவர் சர்க்காரைப் போடுகிறார். திட்டமாக எழுதிவிட்டதற்கு தமிழ் பாட்டுப் பாட ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். 5000 ரூபாய் 7-30க்கு தேடியோ பெட்டிக்கு முன் உடனடித் திட்டம். 7-30க்கு அதைதவிர காரைக்குடி சர்க்கார் பிளாஸ்டிக் காரைக்குடி காரைக்குடி சர்க்கார் போடு தெலுங்குதவிர போட்டார்கள்.

உத்தியோகம் கம்பென் பத்திரிகை தமிழகக் கருத்துதவிர, தெலுங்கு கருத்துத் தவிர, அதைச் சொல்லாததும், சாத்திரப் பிழைப்பில் அவ்வளவுப் பற்றியும் இப்படித் தவிர 'கேட்டுப் பாருங்கள்' என்று தெலுங்கு தெலுங்குப் பாட்டுக்கொண்டதற்கு காரைக்குடி போடுகிறார்கள். அப்படி காரைக்குடிக்கு 1 நிமிஷம் ஒன்று தமிழகத்தை அகல்க கொண்டும். அப்படி இவ்வளவுப் பற்றித் தமிழகப் பத்திரிகைகள் புதுவதற்கு சித்தி அடங்கி கொண்டு

★ வினியோக சீன விவாதத்திலிருந்து வெளித்த தாழ்வுரை
விவாதத்தைப் பற்றி கீழ்க் கதழில் “தமிழ் மகன்” கருது
முன்னுயது கட்டுரைகளை எழுதி முடிக்கிறேன். விவாதம்
வளர்க்காமல் மேலும் எழுதுவார்.

பாலாசாஸம்மாபுரம் தமிழ் கிராமியம்

“தமிழ் மகன்”

பிரதம பாலாசாஸம்மாபுரம் கிராமியம்
கொண்டு ஸ்ரீ எம். எம். வாலுன் தமிழக
வைத் தாக்குதலுக்கு என்ன என் முதல் கட்டு
கொள்கிறார் கொல்லியிருக்கிறார். “இது
அபரகாடம்; என் அப்படிப் போவையிலும்”
என்று ஸ்ரீ எம். எம். வாலுன் உபயோகப்படுத்த
பயிற்சி முறைப்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் பேசிய
தான் அவர் வெளியிட்டிருப்பதைப்போல கொஞ்
சும் கொஞ்சம்:—

“தமிழர்கள் மகா சமீகர்கள், அவர்கள்
எல்லா எந்த இடத்தில் எந்த பாலாசாஸம்
தாலும் சமீகர்கள் தங்கள் மாட்டார்கள்.
அதற்கு இந்த பாலாசாஸம்மாபுரம் ஒரு உதா
சாஸமாகக் கொள்வதும். சமீகர்கள்
பார்க்கும் இன்னதனால் சமீகர்களும்,
இன்னதால் சமீகர்கள் உடனடி என்ன கொள்
வது சமீகர்கள்.”

மேற்கண்ட விதம் பேசியதால் அவரோ
தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ எம். எம். வாலுன் எதைப் பற்றிப்
பேசியிருக்கிறார்? ஏதாவது உட்கொண்டு
தெரிந்தாரா?

பாலாசாஸம்மாபுரம் சமீகர்களிடமிருந்து என்ன
பாலாசாஸம் கொண்டுள்ளார்? இல்லையே?
யின், எதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்?

அவர் தமிழ் இனம் இயக்கத்தைப் பற்றிப்
பேசியதாலே என்னுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது.
“இல்லை, அபரகாடம்!” என்று அறியுமிருக்கிறார்.
ஸ்ரீ எம். எம். வாலுன், அப்படியானால்,
எல்லா — பாலாசாஸம் என்ன கொள்வதென்றால்
எதைத் குறித்தது?

பாலாசாஸம் பேசும்போது, இப்போதுதான்
அவர் தெரிவிக்கக் கொண்டுள்ளாரா?

(1) சமீகர்கள் இயக்கத்தை அவர் குறித்திருக்கிறார்,
என்கிறாரா?

(2) கமலா சமீகர் விதிகளின் கட்டுப்பாடு
சமீகர் தமிழ் பாட்டுக்கள் பாட்டுவென்றால்?
வெண்டாசாஸம்?

(3) சமீகர்கள் பார்க்கும் இன்னதனால்
தான் சமீகர்கள் வென்றும், இன்னதனால் சமீகர்கள்
உடனடி என்ன கொண்டுள்ளார்கள்? ஏதே
தான் கொண்டுள்ளார்கள்?

சமீகர்களும் பாலாசாஸம் பற்றி ஸ்ரீ
எம். எம். வாலுன் கார்ட்டும் பெரிய
வர்கள் கொள் அபிப்பிராயம் வெளியிட்ட
தும்.

உதாசாஸம், பாலாசாஸம் இருக்கிறிருக்கிறார்.
அவர் “எட்டுத் திசையிலும் சென்ற தாய்
மொழியின் சமீகர் செல்லத்திற்குக் கொண்டு
செல்லுகள்” என்று கொல்லி யிருக்கிறார்.
இன்னும், “அத்தம் தெரியாத தென்னுள்
கொட்டிப் பாட்டுக்களையே திரும்பத் திரும்பப்
கொட்டுக் கொண்டுள்ளிருக்கிறாரா? கமலாசாஸம்
என் இருக்கும் காரணம்?” என்று கொட்டுகும்
கொட்டு.

மகாசாஸம் டாக்டர், “தாய் பாலாசாஸம்
தான் சமீகர்கள் அதுபயிக்கும் முடியும்” என்று
அருந்தமாய் கொல்லி யிருக்கிறார்.

இவர்களுடைய அபிப்பிராயத்திலே வெல்
வதும் தன்னிடமிருந்து சமீகர்களும் பாலாசாஸம்
யும் பற்றி ஸ்ரீ எம். எம். வாலுன் அபிப்பிராய
பற்றித் தப்பித் கொள்ளத் தமிழ் மகன்
தயாராயினான்.

தாய் பாலாசாஸம் துவைக்கும் அறிவாய்
பிரதமர்கள் பார்க்கும் தமிழ் மகன் இரண்டு
பொருள்கள்! அவர்களிடம் சமீகர் தன்மை
யின் பாட்டுக் கொட்டி வரமாட்டார்கள்!

பாலாசாஸம் வென்றால் எல்லா என்ன, பாலாசாஸம்
அவசிய மிக்கதா எல்லா என்ன தமிழ்
மகனுக்குத் தெரியும்.

பாலாசாஸம் எல்லா பாலாசாஸம் வென்றால்
தெரியும் வென்றும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.
அது போலவே, “சமீகர்கள் எல்லா சமீகர்
யுடும் ஒரு முக்கியமான அம்சம் — அதற்கு
பாலாசாஸம் அவசியம்” என்பதும் தமிழ் கருத்
து தெரியும்.

பாலைநகர அங்கியம் என்று வற்புறுப்போது, தாய்மொழிதான் சொல்லமானது என்றும் அவர்கள் அறிவார்கள்.

பிற பாலைநகரப் பாட்டுக்களை அங்கியம் துவைப்பின் மார்பட்டார்கள்; ஆனால், தாய் மொழியில் பாட்டுக்கள் வேண்டுமென்று கிச்சயம் கேட்பார்கள்.

தம்மையப்பற்றி ஸ்ரீ என். என். வானன் எழுதி யிருப்பதில் "தமிழ்தாட்டில் பிறந்து பதினாறு வருஷங்களுக்கே தமிழ்க்குறிக் கொண்டு ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையை நடத்தி வருபவர்" என்று குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

"என் அங்கியத்துக்குத் தமிழ்தாட்டில் பிறந்தவர்கள்? ஸ்ரீ என். என். வானன் தமிழ் கட்டில் பிறந்ததில் என்ன அங்கியம் விடுவான்?" என்று முறையில் கேட்கலாம். அப்படிச் சொல்லில் பிறந்த வளர்த்த வந்த ஒருவரும் தமிழ்தாட்டில் ஒரு தமிழ்த் திருவிளையாடலாக இருக்க அங்கியம் என்பது சிறிய வந்தது. "நான் அப்படி அங்கியம்; தமிழ்தாட்டிலேயே பிறந்தவன்" என்று ஸ்ரீ வானன் குரபம் மூட்டுகிறார் போலிருக்கிறது.

ஆனால் "பதினாறு வருஷங்களுக்கே தமிழ் களுக்கொன்றே ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையை நடத்தி" "வருவதில் கிச்சயமாக ஒரு விசேஷம் மூலம் இல்லை. தமிழ்ப் பத்திரிகையைத் தொழில்நுட்பமாக நடத்த முடியாது! தொழில்நுட்ப பத்திரிகையைத் தமிழ்க்குறிகளாக நடத்தவும் முடியாது!

ஒரு தொழில்நுட்ப பத்திரிகையைத் தொழில் நுட்பமாக ஸ்ரீ என். என். வானன் நடத்திப் பார்த்தார். ஓர் இன்ஜினியர் பத்திரிகையை யாருக்காவோ நடத்தியும் பார்த்தார். அநெல்லைப் டெக்கரரினாலும் கிடைத்தியிட் டாயே தவிர, தமிழ்ச்சின் மேல் உண்ம அன்பினால் கிடைத்தி விடவில்லை!

ஸ்ரீ வானன் நடத்தும் தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒரு காலத்தில் தமிழ் மக்களின் அங்கியம் வளர்க்கிறதாம். இதற்குக் காரணம் அந்தக் காலத்தில் ஆனந்த விடைத் தமிழ் மொழிக்குச் செய்த வந்த தொண்டுதான்.

தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டு செய்த காலத்தில் தமிழினத்தை ஆதரித்த எந்த னையோ கட்டுவதாம் ஆ. வி. பிங் வெளியாகி யிருக்கிறது. அதே ஆ. வி. பிங் 27-6-48 இதழில் வெளியாகி யிருக்கும் காலத்தைப் பேசுகிறான்.

..... மட்டும் உண்மையை வித்யாநாதர் குத்தகைக்குக் கொண்டு வரும்!

யிரோ ஒரு குட்டை இந்த ஆனந்த விடைத் தலையில் வந்த, தாயே கையத் தில் போட்டுக் கொண்டாலும், "என்?" என்று கேட்டதற்கு, "தமிழ்ப் பாட்டை என் ஆதரித்தது தப்பு; அதை பாலை நகரம் மானியம் மூலம் உணர்கிறேன்!" என்றாகும்.

ஸ்ரீ என். என். வானனும் பாலைநகரமே மூலம் மேற்படி உண்மையைக் கண்டதற்குக் கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் ஒருவேளை ஆ. வி. கவியரின் அப்படிச் சந்தர்ப்பம் போட்டுக் கொண்டாரோ என்ற சந்தேகம் உண்டாகிறது.

இது மட்டுமா? இன்னும் பல சந்தேக வித்யாநாதரும் இந்த ஆ. வி. கவியரின் வந்த "காலம் தமிழ்ப் பாட்டுப் பாடியது தப்பு!" என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

ஒன்று இதைக்கொண்டு 'பொய் — புனை கருத்து — பித்தலாட்டக் கை'யில் கேள்விகளை யிருக்க வேண்டும். அல்லது உண்மையாக நடந்திருக்குமானால், அப்படி வந்த கொண்ம வித்யாநாதன் இதோ மட்டும் உண்மையை வித்யாநாதர் குத்தகைக்குக் கொண்டு வரும்! இவர்களுடைய குரலில் கேட்டு விட்டால் கையிலே விடிக் கடித்திருப்பார்கள். அதை அவர்கள் தமிழ்ப் பாட்டின் பேரில் கைத்தி யிருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட ஆ. வி. ஆசிரியர் வலிக்கும் விதவாக்கள் தமிழ்ப் பாட்டுப் பாடாமலிருப்பதே கனம். அவர்கள் தமிழ்ப் பாட்டுப் பாடியது பிசுராசன்!

"தமிழ்நாட்டில் பிறந்தவர்" என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ஸ்ரீ எஸ். எஸ். வரலட்சுமி தமிழ்நாட்டில் தமிழ்நாடு பிறந்த விட்டுத் தமிழ்நாடு விடுதலைப் போராட்டம் மேற்கண்டவாறு தங்கியிருக்கிறார் செய்தல் எவ்வளவு திருப்தியாக செயல் என்பதை உணர்த்து விடும் ஆர். சரீயமான் விவரம்.

இரு நாட்களில் தமிழ்மக்களின் அபிமானத்திற்குப் பாதாளமாக விருந்த 'புலகந்த விவரம்' அறிவிக்காவது 'புலகந்தக் கடன்' என்ற பெயர் பெறும் கிணங்கைய அடைந்து வருவது பெரிதும் வருத்தப்பட வேண்டிய காரியம்.

தமிழ் மக்களுக்கு ஸ்ரீ எஸ். எஸ். வரலட்சுமி வேறு ஒரு தொண்டும் செய்யா விட்டாலும், ஆ. வி. பித் பழைய கொள்கைக்கு மாறாத தமிழினத்தை அறிக்காம விருத்தானே பெரிய புண்ணியமாக விருக்குமென்று தெரிவித்தல் கொள்கிறேன். அப்படி, அவருடைய இஷ்டம்.

:: மகுடபதி ::

"கங்கை" வில் குங்குலேனே தேட்டிப்போக வந்த கதை—பரிசுப்போட்டைக் காவலாக கிடைக்கப் படித்து மகிழ்ந்த சிறைத் தந்தை.

இப்பத்திரிகையைப் பற்றி ஒரு சிறைக் காவலியின் அபிப்பிராயம்:—

.....'கங்கை' தமிழருக்கு நல்ல சேவை செய்கிறது என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள், மகுடபதியை வாசித்ததும் என்ன தோன்றுகிறது என்றால், தமிழ்நாடு அங்குக்குச் சேவை செய்கிறது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. நம்முடைய கண்ணுக்குத் தோன்றக்கூடிய காட்சிகள், அனுபவிக்கக்கூடிய காட்சிகள் எல்லாம் தெள்ளத் தெளிந்த தமிழ் மூலமாக நம் முன் வந்து நிற்கின்றன..... சரமரன் வம்ச வந்த தெருவின், திண்ணையின், அருக்கியின் வழங்கும் சொல்லுக்கு என்ன என்ன சக்தி பெய்கிறது இருக்கிறதென்று வியக்கத் தோன்றுகிறது.....தமிழருக்கு நல்ல விருத்து 'மகுடபதி'.

கண்ணக்களும் அட்டைப் பட்டத்துடன் கவிப்போன மூலையில் பத்தகம் அமைத்துக்கொடு.

வினா: கு. 2 — 8 — 0

பிரதிகள் கிடைக்கும் இடம்:

புதுமைப் பதிப்பகம்

காரைக்குடி.

சாரதையின் தந்திரம்

சாரதையின் தந்திரம், மகி. கன். மேலாடி முதலிய பத்துச் சிறுகதைகள் அடங்கிய புத்தகம்.

11-12-42-ல் தி.தி. அலுவலர் தந்தியேரோட்டியேரையில் செய்த விவரம்:

"ஆசிரியர் நம் நாளில் தமிழ் வளம் தடை உண்டாகி, அதற்கு உயிர் கொடுத்து தமிழர் மறக்க முடியாத சிறு கதைகளையும் நாகரிகங்களையும் எழுதியும் எழுதிக் கொண்டு இருக்கும் திருவாரூர், சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்.இப்பத்திரிகையில் வெளி வருமுன்னரே நாம் அனைவரும் இக்கதைகளைப் பன்முறை படித்து இப்பத்திரிகைக்குமே. அப்படிக்கண்ணுமே இனி படிக்கப் போகும் நம் நண்பர்களும், நம் சந்ததிகளும் என்ன பாகியம் செய்தவர்கள் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள்.....இக்கதையை அச்சியல் பேருணர்வாக நினைக்க மாறிலும், சாதிய பழக்கங்கள் வேற்றுமைகள் மறைந்த போதினும் 'கங்கை'யின் கதைகள் தமிழருக்கு இன்பம் தரும்."

அப்படிமான கட்டுக்கோப்பு அமைத்த இப்பத்திரிகை, ஒவ்வொருவர் கையிலும் அனுகூலம் செய்யக்கூடியது.

வினா: கு. 2 — 8 — 0

பிரதிகள் கிடைக்கும் இடம்:

புதுமைப் பதிப்பகம்

காரைக்குடி.

அக்சுப் போர்

● சென்னையில் அரிசி பங்கு செல்வதற் காக ஒவ்வொரு வீட்டுக்காரனாகும் விரை வில்தான் புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். இதற்காகக் கொடுக்கப்படும் கழனாவில் "அரிசி இல்லாவிட்டால் உங்களுக்குச் சேய்வாரு, சம்பு, ரோகம், இது மூன்றுக்கும் எது வேண்டும்?" என்று ஒரு கேள்வி இருக்கிறது!

"இரண்டு மூலம் மனசை எவது வேண்டும்" என்று பதில் எழுதலாமா என்று ஒருவர் கேட்கிறார்.

★

அரிசிக்குப் பதிலாகச் சம்பு உபயோகிப் பதைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டு ஜில்லாவில் சர்க்கார் பிரசாரம் செய்யப் போகிறார்கள். அகடையாற்றில் கூட ஸ்ரீ அருள்மேல் தலைமையில் சேர் ஒரு சம்புப் பிரசாரம் கூட்டம் கூட்டப் பெற்றது. அதில் சம்புவிரிந்து பல தின்பண்டங்கள் தயாரித்து, கந்தவர்களுக்கு விநியோகித்தார்கள். அச்சமயம்,

"எம்மைக்குத்தடி, கவியக்டீண்டடி"

என்ற பழைய பாட்டுடன் பாடி ஊர் கோத்திர வேஷ்டியார் அபிஷயம் பிடித்தார்களா வென்று தெரியவில்லை.

★

"14,000 அடியில் படம் பிடிப்பதை விட 11,000 அடியில் படம் பிடித்தால் ஆபாசம் காட்சிகள் சற்றுக் குறைவாகும்" என்று பொது ஜனங்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் எல்லவா? இதைச் கேட்ட ஒன்றிரண்டு பட முத்தவர்களின், "அப்படியா சங்கீ! ஒரு அடியில் படம் பிடித்தால் கூட அந்த ஆபாச மாக்கும் பகுத்தறிவு எங்களுக்குண்டு" என்று மார்தட்டிக் கூதியதான் செம்பிவிருக்கும் வந்ததிக்கு ஆதரவிலை வென்று எம்புகிறேன்.

★

பிலிம் பிரசார இரகசியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ தப்பர் சென்னாக்கு வந்திருப்போது பிலிம் வந்ததா ஊரைக் கூட்டம் ஒன்றைக்குப் போயிருந்தார். அங்கே, "தமிழ்ப் படங்கள் 14,000 அடியில் பிடிக்காவிட்டால் தமிழ்ப் படத் தொழில் சீர்தான் போய்விடும்" என்பதற்குள்ள வாதங்கள் பல மணி சேரம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவர் அந்த வாதங்களை மிகவும் மரியாதை உடனும் பொறுமைபுடனும் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததற்காக கவினிமா வந்ததன் கலத்தின் சார்பாய் வந்தனம் கூறப்பட்டதாம்.

மேற்படி வாதங்களின் போர்க்கைக் கேட்டும் சோபமும் பவீத்தியமும் பிடிக்காமல் பொது மையராகவும் மரியாதையாகவும் இருந்ததற்காக அவருக்கு 'பிலிம் மகாத்மா' என்ற பட்டம் கொடுக்கலாமென்று சிபார்சு சென்றிருந்தேன்.

★

ஜப்பான் சுயாமுக்கு இப்பொழுது மலே யாவிலிருந்தும் பர்மாவிலிருந்தும் எட்டு மாகாணங்கள் தான் இருக்கிறதென்றாம். இந்தத் தாண்டதை பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளப் போவதில்லை வென்று எடன் கூறு கிறது. கண்டனரிதான் எந்திரா ஸயாம் கவிட்டத் தலைவரும் அவரை ஆமோதிக்கிறது.

புத்தம், சோ தேவச்சுருக்கு வெற்றிவாயாக ருபுகத்தம் இந்த எட்டு மாகாணங்களைத் தானம் வாங்கியதற்குப் பிராயச்சித்தமாக பிரிட்டிஷ்கார் ஸயாமம்மேய தானமாக எடுத்துக் கொண்டு விட வேண்டியதாதாம்.

★

"என் இந்தியாவில் சில வருஷங்கள் சை மான் என் லித்திருக்கிறேன். அந்தக் காலம் என் நிச்சம் ஆனப்படுகிறேன்" என்று வேவன் பிரேய் கூறுகிறது.

சர்க்கில் தலை இந்தியாவில் பங்களுக்கு, வடமேற்கு எல்லைப்பதம் முதலிய இடங்களில் எம்பியிருக்க சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு வேலை பார்த்தவர். என்னல் அமெரி கோரத் பூரில் பிறந்த கலத்தவர். இவரின் இந்தியாவுக்குத் தங்கள் கலிநாத் நீர்க்கும் முறை கையப் பார்த்தும்போது, வேவன் பிரேய் சம்மா இருந்தால் போதுமென்று தோன்றுகிறது!

★

வேவன் பிரேய்க்குத் கவி கூடுவதின் பவீத்தியுண்டு. அவர் ஓர் அமெரிக்கப் பத்திரிகைக்கு எழுதிய பாட்டை 'மொழி பெயர்த்து'த் தந்திருக்கிறேன்:—

"நான் ஒத்தாக் கண்ணென்பது உண்மையான எத்தம் மெய் காவமும் அங்ஙனமேதான் எனவே, அது கீழ்த்தான நோக்க, நான் மேற்றின நோக்கி உண்மையை யறிவேன் ஒன்றித்தமாம் பர்க்கி."

இந்தக் கவி எந்த வரப்பிணக்கான ருத்திரத் துக்காவது ஒத்த வருகிறதா விருத்தால் தவறு செய்து தெரியப்படுத்தலாம். பிறகு, பாட்டின் கூடுவதையே கிதத்தி விடுகிறேன்.—"காதி"

மீ ரா

★

எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

சித்துர் நாகையா, செருகனத்துர் சாமி, என். எஸ். திருந்நாள் டி. ஏ. மதுரம்
— கே. சாங்கப்பாணி, டி. எஸ். பாலையா, பெரியாசா —

முதலியோர் கடிப்பது

★

டைரக்டர் : எல்விஸ் R. டங்கன்

★

சந்திர பிரபா ஸினிடோன்
நியூடோன் ஸ்டூடியோ
தயாரிப்பு

மதராஸ் ஸீடி, செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு,
தென் ஆற்காடு, சேலம், திருச்சி ஜில்லாக்களுக்கு

பூசண உரிமையாளர்கள் :

நியூடோன் ஸ்டூடியோஸ் லிமிடேட்.,
கீழ்ப்பாக்கம் :: மதராஸ்

ஸீயோன், தஞ்சாவூர், மதுரை, சாமனாபுரம், திருநெல்வேலி, கோய
முத்துர், சித்தூர் ஜில்லாக்கள், புதுக்கோட்டை, திருவாரூர், கொச்சி
மைசூர், ஹைதராபாத் சமஸ்தானங்கள், பெங்களூர், மலபார், ஆந்திரா
ஜில்லாக்கள், ரீஸிபரி, கடிக், வட இந்தியா முதலிய இடங்களுக்கு

பூசண உரிமையாளர்கள் :

சந்திர பிரபா ஸினிடோன்,
கீழ்ப்பாக்கம் :: மதராஸ்

“மித்திரன்” ஆசிரியர் துக்கம்

“கஸ்கி”

இரு அல்ல முடிந்த தினத்தில் “மிதிரன்” ஆசிரியர் அங்குடன் எங்குடன் பற்றிப் பேசி யிருக்கிறார். அந்தப் பேச்சு இந்தக் காலே மிராக்கி காலத்தில் பற்றி குறைய முடிவாகப் பற்றி “மிதிரன்” பத்திரிகையில் வெளியாகி யிருக்கிறது.

எனக்கு “மிதிரன்” போல்பதை இருக்கிறது” என்றும், “தெய்வீக சக்தி கொண்டு தெளிவாக விஷயங்களை விளக்கிக் கூறும் எல்லையுள்ள கவிதின் கட்டுவையை என் பவற்ற மட்டுத்தான்” என்றும் தமிழ் பத்திரிகாசிரியர்களின் மூத்த சகோதரர் கூறி யிருப்பதைக் கிடைத்ததற்கிப் ஆர்வதரமாகக் கொண்டு என்றி சொல்கிறேன்.

“இது கவிதையம், கவி அலகார மெடுத்திருக்கிறார்” என்று ஜி. வி. ஆர். ஜீனி வாலன் பேச்சை ஆரம்பித்திருக்கிறார். கவி பதத்தில் எண்ணக் தெய்வமான திருப்பதி ஜீனிவாசப் பெருமானே மணியிலிருந்து இறங்கி வந்து உலக சங்கராந்தர்த்தம் “மிதிரன்” பத்திரிகையை “கடத்தி யரும் போது, பனியுயர் பரணத்தில் சொல்லி யிருக்கும் காலத்தாக்குச் சந்த மூன்றுகளையே கவி அலகாரப்பட்டு அலகாரம் எடுத்த விட்டால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை! அந்தப் பந்தாவது அலகாரத்தில் பெயரை என் மூன் கூட்டியே வைத்தாக் கொண்டதிலும் விடப் படைவதற்கில்லை.

ஆனால் என்னால் ஜி.வி. ஆர். ஜீனிவாசன் துக்கப்படுமபடி சொல்லத்தக்க என் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

அவருடைய துக்கத்துக்குக் காரணம் என் என்னுடைய எழுத்த சக்தியை துன்பி யோசம் செய்திருக்கிறேன் என்பதற்காக, ‘தாவதிக் காய்ச்சலிலும் அலகார ஜி. என். என். வாலன் மேலுள்ள மிரோதத்திலும் என் மனம் தவறான வழியில் போவதால் அவர் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்.

“ஜி வாலனுக்கும் கவிக்கும் மூன்பு பரியமித்த அன்பின் அலகாரம் துண்டு வந்திருக்கின்ற மிரோதத்தின் பரிமாணம்” என்று ஜி.வி. ஆர். ஜீனி வாலன் கூறியிருக்கிறார்.

என் ‘உதிப்பதற்கு முன்பிருந்தே’ சேவை செய்து வரும் முதிர்ந்த தமிழ் தினாசிரியர் ஆசிரியர் துக்கத்தின் சொந்த விஷயங்களைக் கொண்டு வந்து விவாதத்தில் புகுத்ததை என்னு மிருந்த துக்கத்தை அகிர்ந்தெற. ஜி.வி. ஆர். ஜீனிவாசனே துக்கத்தின் வழி கட்டிய தென்றும், தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகின் தாழ்ந்திடம் என்றதன் சொல்ல வேண்டும்.

இன்னமும், ஜி வாலனுடம் என் அபர அன்பு கொண்டதுமில்லை; இப்போது மிரோதம் கொண்டிருக்கவும் இல்லை.

ஜி என். என். வாலனுடம் என்னு மூன் மதிப்பு இருந்தது; இப்போது துக்கம். அதற்கு அவருடைய செய்கைகள் தான் காரணம்.

ஆனால் துக்க என் மனோ கிலங்கும், பிரம் தாப விவாதத்திற்கும் யாதொரு சம்பந்தமு மில்லை. சொந்த என்மை திகழ்கிறபோது, விருப்பு வெறுப்புக்களையோ பொது விவாதத்தில் என்னும் வழக்கத்தை என் அடியோடு வெறுக்கிறேன்.

ஜி வாலன் மேலுள்ள மிரோதத்திலும் “தமிழ் மனம்” கட்டுவையை வெளியிட்டேன் என்று ஜி.வி. ஆர். ஜீனிவாசன் சொல்வது எவ்வளவு பொருத்தமற்றது என்பதை கிரு பிங்க இரண்டு உதாரணங்கள் கூற விரும்புகிறேன்:—

(1) மது சந்தைக் கச்சேரியின் தமிழ் காதலித்தகன் அகிலமாய்ப் பாடப்பட வேண்டும் என்ற கட்டுவைய் சென்ற பத்த வருஷமாக என் ஆரபித்த வந்திருக்கிறேன். ஆனந்த விடையின்கேய எழு வருஷம் இடை விடாது எழுதி யிருக்கிறேன்.

ஜி என். என். வாலன் அதைப் பற்றி இப்போது மறபட்ட அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டு வருகிறார். “எனக்கு எந்த பாவையா யிருந்தால் என்ன?” என்கிறார்.

ஜி என். என். வாலன் மேலுள்ள மிரோ தத்திலும் என் தமிழினத்தை ஆரபித்தேன் என்று க.வி. ஆசிரியர் சொல்வாரா? அங் கது “என் மேலுள்ள மிரோதத்திலும்

ஜி என். என். வரலக் தமிழகத்தை எதிர்த்திருந்தான்" என்ற என் சொல்லும், அதைத் தான் அவர் ஒப்புச் சொன்னார்?

(2) "எம்சி" பத்திரிகையில் ஆரம்ப செய்த தினமே "என்மேன் திட்டம் மார்பெலும்பும்" என்ற கருத்தை என் வெளியிட்டேன். பிற்பாடு "பாதித்தான் உரிமைமையம் சொல்லுத தாயை மூலம்" என்னும், என்மேன் தந்தைமையம்மே" என்ற சொல்லை என் ஆதரித்தேன். நேரத்தில் இதற்கு சொல்ப விமோதனமும் என்ற தெரிவித்தேன். "இந்திய விடுதலைமையம் இச்சமயம் மோத வழி மெடயாத" என்ற விதம்பலம் எப்பியபடியிலேயே மோதலு சொல்லுகிறாய் பதிலாக ஆதரித்த எழுதினேன். ஒரு வரத அச்சொல்லுகிறார் "விமோதத்தின்" பத்திரிகையும் ஆதரித்தது.

ஆனால், ஜி என். என். வரலக் தமது பத்திரிகையில் மேற்படி இரு சொற்கள்களுக்கும் விமோதனம் எழுதினார். பாதித்தானையும், என்னுமியையும் என்மேன் போடு போட்டனர்.

"எம்சி" பேரிதும் "உ.யி." பேரிதும் உன் விமோதத்தினால் ஜி என். என். வரலக் அப்படி எழுதினார் என்றே, அன்றை அவர் பேரின் உன் விமோதத்தினால் என்மேன் அங்குக்கு மாரத எழுதினும் என்றே சொல்ல முடியுமா?

பின்னர், இந்தப் பட சீமை பூசலின்மீதும் ஜி என். என். வரலக் மேலும் விமோதத்தினால் என் 11000 அடிச் செலவை ஆதரிக்கிறேன் என்ற உ.யி. ஆசிரியர் என் கருத்தினால்? — யாவது அவரிடம் அங்கிதம் தெரிவித்திருந்தாலும், அன்றை அவரே அதனை மூலக்கு எதிர்த்தாலும், அது சொல்பதும் பிரகார அபிப்பிராயம் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்தல் சொன்னிறேன்.

தமிழகத்தை என் மெரு வரலாக ஆதரித்த வந்திருப்பது பேரமே, தமிழ் டாக்கஸின் சீமை குறைவென்றும் என்ற செலவையும் வந்திருத்தி வந்திருக்கிறேன். அதைத்தான் இப்போதும் சொன்னிறேன். ஜி என். என். வரலக் சொல்லுத தான் பித்தை ஒன்றைச் சொன்னிறேன்.

ஜி என். என். வரலக் மாரலக் சொல்லி விட்டாரே என்பதற்காக என் என்னுமைய செலவையச் சொல்லுமே பேரலக் இருக்க வேண்டுமென்ற உ.யி. ஆசிரியர் கருத்தினால்?

அதனால் பத்திரிகை தான் என்பது அவர் அபிப்பிராயம்?

இன்னும் "பெல் படம்" "செட்ட மாரதம்" "தந்தி" "Indian Journalist", "Flash" "Picturpost" "Talkatone" பத்திரிகைகளில் 11000 அடிச் செலவை ஆதரித்த எழுதினிருக்கிறேன்? "Free India" க்கும் ஒரு பட குறையாகவும், மட்டைத் டாண்டலும் தீவிரம் அடைமைய ஆதரித்திருக்கிறோம்! அவர்கள் எல்லாம் ஜி வரலக் மென் விமோதத்தின் பேரின் எழுதியவரோ? — இன்னும் பென்றும், என் எழுதியது மட்டும் என் விமோதத்தினால் எழுதியதாக வேண்டும்?

"தேவதேவிரே சொந்தம் என்மேன் எதையும் சொன்னாரோ!" என்ற உ.யி. ஆசிரியர் சொன்னது காங்குப் பரம ஆசிரியராக விளக்கிறது. ஒருவரும் என்னும் கருது முடியாத தேவதேவிரேயாக அதே என் சொந்தமென்ற வேண்டும்?

ஜி வி. ஆர். சேனாவரலக் மாரத மாரத தான் இந்தத் தமிழ்நாட்டின் உன் சமையலாக கருத்தும் உ.யி. ஆசிரியர் என்னும் என்பது மாரக்குத் தெரியாத? அங்கும் "தந்தி" ஆசிரியர் ஜி செ. சேனாவரலக் முதலியவரையும் ஒரு உ.யி. ஆசிரியர் எதையும் சொல்ல உடியவர்கள் என்பதாக யாவது சொல்லுகிறார்?

அப்படி ஜி செ. சேனாவரலும், ஜி வி. ஆர். சேனாவரலும் ஒரு உ.யி. ஆசிரியர் மாரலக்கடியவர்கள் என்ற என் கருதி கருத்தும் மீதத்தில், என்னும் அவர்களைத் தமிழகம் இயக்கத்தில் சொல்பதற்காக ஒரு உ.யி. ஆசிரியர் மாரத்திருக்க மாட்டேனா?

"உ.யி. ஆசிரியர் பிறகு," என்ற தமிழ் மன் எழுதியதற்கு "உ.யி. ஆசிரியர் ஜி என். என். வரலாக மென்மையச் செட்டி கிட்டி" என்றதால் சாரலமையம் அத்தம் சொந்தமென்ற வேண்டுகிறது. மேலும் மென்ற மாரே அத்தம் சொந்த சொந்த மாரத ஜி வி. ஆர். சேனாவரலக் எப்பி விட்டது காங்கு மீதம் மியம்ம உண்டாக்குகிறது.

பத்திரிகைகளிலேயே என் மாரத விஷயமாகி வந்தமைய அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னது மோத தினமேன் மாரத்திருக்கும் உமைய என்பதாக வந்திச் சாரலம் சொல்லுத சொன்னிருக்கிறது.

சொன்னவர்கள் — வேண்டுகிற உன் என்ற பார்த்தால், அந்த உமையை என் காரதென்ற முடியாதது.

“எனதுஜீயிடம் நமக்கு கோரிய பக்கி உண்டு; இது எல்லாநகரத் தெரியும். இரண்டாய் அயர் கோலுவரந நாம் இந்நித தால் பகாரவது தப்பரித்தம் செய்து கோல் வாகுகள்” என்பதற்காக, எனது கட்டி வியாபமென்று நோக்கியபரிதாபம் அநந லாம் ஆதரிக்காமல், எம்மா இருக்க முடியுமா?”

அதே மாதிரி, “ஸ்ரீ சன், சன், மவுண்ட்
ஹைலர் கொல்லுறா; அது பிரதேசம்
தொன்றிலும்தான் நாம் வெளியில் கொல்லக்
கூடாது. ஏனெனில், விடுதலையில்
கொல்லாதது மரபாகவுள்ளது என்பதைக் கொள்
வானால்” என்று சன் ஒரு முக்கியமான
விஷயத்தில் கம்மா திருப்பதால் முடியாத
மாதிரியும்.

‘வேண்டியவர்கள்’ என்பதற்காக ஒரு பாதிமையும், ‘வேண்டாதவர்கள்’ என்பதற்காக இன்னொரு பாதிமையும் தள்ளிவிட்டால், அப்படித் தள்ளப் படுதல் விவாதத்தைப் பற்றித் தான் நான் விவாதிக்க முடியும்? பத்திரிகைத் துறையிலே சட்ட வேண்டியபுறதான். இந்த வேண்டியவர்கள் க. கி. ஆசிரியர் என்னுள் உறமாட்டார் என்று கிணங்கிறேன்.

ஒருவேளை, “தமிழ் மரம்” கட்டுகையில் அப்பிரதாயத்தோடு அழுத்தமாகக் கொள்ளிப் பிசுப்பத ஸ்ரீ லலி. ஆர். சீனிவாசனாருக்குப் பிடியாக விருக்கலாம். ஆனால் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அழுத்தமாக எழுதுவதற்கும், துவேஷத்தினால் எழுதுவதற்கும் உள்வ வித்தியாசம் ஸ்ரீ லலி. ஆர். சீனிவாசனாருக்குத் தெரியுமே விருக்க சிபாலயினை. துவேஷத்தினால் எழுதுவதற்கு உதாரணம் வேண்டுமானால் ஸ்ரீ லலி, ஆர். சீனிவாசன அவருடைய சிவோதா திசாரியின் ‘ராமபட்டம்’ எழுதிப் பிசுப்பதைப் பார்க்கட்டும். பம்மாஸிக் காய்ச்சல் என்று அவர் சொல்வதை அந்தக் கட்டுகையில் காணலாம். பம்மாஸிக் காய்ச்சலினாலே, அழுத்தலிற் காய்ச்சலினாலே, அல்லது சிறு கைதப் போட்டியின் டரிசு வராத காரணத்தினாலே, எப்படி ‘ராமபட்டம்’ துவேஷத் தினால் கக்கிப் பிசுக்கித் தாக்கப்பதைப் பார்க்கலாம். பொது விஷயங்களைப் பற்றி அழுத்தமாக எழுதுவதற்கும், விஷயத்துக்குக் கொஞ்சமும் சம்பந்தம் யில்லாமல் துவேஷத்தினால் தாக்குதலுக்கு உள்வ வித்தியாசத்தைப் பங்கு அறிவாராம்.

எனவே, ஸ்ரீ சி. ஆர். சௌவாசன் தங்கப் படிமத் திருத்தம், 'சுருஷ்டி' போன்ற திருத்தங்களை மேற்கொண்ட பின்னர் தங்கப்

மட்டும். எனக்காக அவர் துக்கப்படுப்பது உடனடியாக நிறுத்திவைக்கப்பட வேண்டும். இவரையும் போலவே அனைத்து நெருங்கிய நண்பர்களையும் அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த விவரத்தைய அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்னும் ஒரு விஷயம் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. "தமிழ் மகன்" ஆசிரியரும் எழுதுகிற கட்டுரைகள் பற்றி ௪௪, ௪௫, இந்த விவரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பற்றி ௪௪, ௪௫, கட்டுரைகளில் பேசுவதை "தமிழ் மகன்" கோரின கோரத்தினால்தான் இந்த விவரம் இப்படித் தவறுதலாகப் போய்விட்டது என்பது வருத்தப்படுகிறது. பற்றி ௪௪, ௪௫, பேசுவதை "தமிழ் மகன்" கோரின கோரத்து காரணமாகத்; அதனால் "தமிழ் மகன்" ஆசிரியர் கட்டுரைகளை விட்டதற்குத் தேவையானால், ஆனால், கோரின கோரம் பற்றி ௪௪, ௪௫, சொல்லக் கட்டுரைகளுக்கிடையில்; படிக்கும் கட்டுரைகள் இவ்வாறு விட்டிருக்கிறது! பற்றி ௪௪, ௪௫, எழுதியிருப்பது இது:—

“மனக்கிரம சடதம் இன்னும் வெளிவரவில்லை. அதற்குள் அந்தக் குழுவைப் பற்றி என்ன ‘தாழ்ந்த மனம்’ முடிவு கட்டிவிட்டனர்.....”

சுதந்திரப் போராட்டம் இன்னும் தடவை
“தமிழ் மகன்” கட்டுரைகளைக் கவனமாகப்
படிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.
மக்களிடம் சபதம் பட்டதற்குப் புகார்
என்று சொல்லியிருக்கிறதோ, மக்களிடம் சபதம்
கொடுத்ததற்குப் புகார் என்று சொல்லி
யிருக்கிறதோ என்று தயவு செய்து கவனிக்க
வரும்.

“தமிழ் மகன்” கட்டுரைகளில் படத்தைப் பற்றிப் பரிந்துரைக்கவேண்டியது; அதை வாயத்தாள் துப்பைக் கதை என்று சொல்லி விடுகிறது.

அச்ச அழுத்தத்தில் இருப்பவையே ஈன்பர் ௪௪. ௪௪. இவ்வகை அலகாய்ப் படித்திருக்கிறோர், ஸ்ரீ லக்ஷ்மணசுடைய பேச்சுக்க ஈன்பர்த் கேட்டிருப்பாரோ, தெரியவில்லை. ஆனால், மூலக்கொள்கை, ஈன்பர் ௪௪. ௪௪. இப்படி யில்லை, எனவே, ஸ்ரீ லக்ஷ்மணசுடைய உபாத்தியாயில் அலகுசுடைய பேச்சுக்க கேட்டு, பிரகர் பேசுநாயில் அலகுசுடைய பர்த்ததின் பண்புக்காரன் இந்த விபர்தம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஈன்பர் ௪௪. ௪௪. அக்கு மீண்டும் படிக்கும் சத்தியை அலகுசுடைய ஆண்ட வியாய் பிரகர்த்திக்கிறேன்.

★ பல நாள் திடுக்கிடும் இராமலிங்கம் — ஒரு நாள் அிகப்பட்டுக் கொண்டான்!

சுமையல் எப்படி?

[ராஜ்]

● "இன்றைய தினம் சுமையல் எப்படி?" என்று ஒவ்வொரு தினமும் இராமலிங்கத்தின் தாயார் கேட்பாள். "சுமையல் வாயில் வைக்க முடியவில்லை" "மகா மோசம்" என்று பதில் சொல்லுவாள் இராமலிங்கம். அது மாதிரியான பதிலில்தான் இராமலிங்கத்தின் தாயார் மிகவும் சந்தோஷப் படுவாள். எதற்காக அவன் இப்படிச் சொல்கிறான், அதைக் கேட்டு விட்டு அவன் தாயார் ஏன் சந்தோஷப் படுகிறான் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் பின்வரும் விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம்.

இராமலிங்கத்திற்கு வயது இருபது ஆண்டுகளேயே அவன் தகப்பனார் இறந்து விட்டார். அவன் தாயார் மிகவும் சிரமப்பட்டு இராமலிங்கத்தை பி. ஏ. வரையிலும் படிக்க வைத்தாள். அதிர்ஷ்டவசமாக இராமலிங்கத்திற்கு நல்ல வேலையும் கிடைத்தது. நல்ல இடத்தில் கவியாணமும் ஆகிறது.

இராமலிங்கத்தின் தாயார் மிகவும் நல்ல குணமுள்ளவளாக இருந்தாலும் பழைய காலத்து மனுஷியானதால் காட்டுப் பெண் விஷயத்தில் அங்ஙனவு தாசாளமான நோக்கத்துடன் இருக்க வில்லை. இது இராமலிங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். "பங்கஜம்! அம்மா சொல்படி நட!" என்று தன் மனைவியை அடிக்கடி எச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான் இராமலிங்கம்.

இராமலிங்கம் ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் "குழந்தை! பங்கஜம் மிகவும் நன்றாகப் பாடுகிறான். இரண்டு பாட்டு பாடச் சொல்லிக் கேளுன்" என்று அவன் தாயார் சொல்லுவாள். பங்கஜம் நன்றாகப் பாடுவான் என்பது இராமலிங்கத்திற்குத் தெரிந்தாலும், "போதும் போதும், அவன் பாட்டு! காதால் கேட்க முடியவில்லை, தீயே கேட்டுக் கொண்டிரு" என்று பதில் சொல்லுவான். தப்பித் தவறி இராமலிங்கம் "பங்கஜம் நன்றாகத்தான் பாடுகிறான்" என்று சொல்லியிருந்தால் "உன் பெண்டாட்டி. எதைச் செய்தாள்! உனக்கு நன்றாகத்தானிருக்கும்" என்று அம்மா கோபித்துக் கொண்டு விடுவாள் என்பது அவனுக்கா தெரியாது?

"பங்கஜத்தை சினிமாவிற்கு அழைத்துக் கொண்டு போயேன்" என்று

இராமலிங்கத்தின் தாயார் சொல்லுவாள். "நன்றாக இருக்கிறது. அந்தக் கேட்ட வழக்கம் நம்ம வீட்டுக்கு வேண்டாம். நீ உன் காலத்தில் எந்த சினிமாவுக்குப் போனாய்?" என்று இராமலிங்கம் சொல்லுவான்.

● ஒரு நாள் காலை வழக்கம் போல ஆரீஸ்ஸுக்குப் போவதற்குமுன்பு இராமலிங்கம் காப்பிட உட்கார்ந்தான். பங்கஜம் பரிமாறினான். தாயார் ஒரு நாளும் இல்லாதபடி இராமலிங்கத்தின் பக்கத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்தான். கறி, கூட்டு, அப்பளம், பொரியல், பச்சடி, பாயசம் இவையில் பரிமாறப் பட்டதும் கொஞ்சம் எடுத்து இராமலிங்கம் குறி பார்த்தான். நன்றாக இவ்வளவு என்பதற்கு அறிகுறியாக முகத்தைச் சுளுக்கிக் கொண்டான். அன்றைய தினம் சுமையல் நன்றாகத் தானிருக்கிறது என்பது இராமலிங்கத்திற்குத் தெரியும். இருந்தாலும் சந்தோஷத்தை எப்படி வெளியில் காட்டிக் கொண்டிருந்தது?

"ஏண்டா, சுமையல் எப்படி இருக்கிறது?" என்று ஆவலுடன் விசாரித்தான் தாயார். "சுமையலா, மகா மோசம்! எல்லா நாளைமும்விட இன்றையச் சுமையல் சொம்பக் கேவலம். ரசத்தில் ஏக உப்பு. குழம்பை வாயில் வைக்க யோக்கியதை இல்லை. இனிமேல் பங்கஜத்தைச் சுமைக்கச் சொல்லாதே" என்று கோபத்துடன் சொன்னான் இராமலிங்கம். அதைக் கேட்டதும்

அவன் தாயாருக்குத் தூக்கி விசரிப்போட்டது. "இன்று பங்கஜம் சுமைக்க வில்லை. வருஷப் பிறப்பு ஆனதால் நான் தாண்டா சுமைத்தேன்" என்று மெல்லிய குரலில் அவன் சொன்னபோது, அழுகை பொங்கிக்கொண்டு வரும்போல் இருந்தது. இராமலிங்கம் குளிந்த தலைபுடன் உட்கார்ந்திருந்தான்.

முந்தோட்டம்

சுமந்திர காதலன்
சுமந்திர காதலன்
சுமந்திர காதலன்

பதினாறாம் அத்தியாயம்
கடிக் கிட்டு எரித்தது!

● ஆதித்தியன் ஒரு சிவந்திபன் மருந்தை எடுத்துச் சென்று அதையிறும் பிரவேசித்தான்.

"இதென்ன மதமாயும்?" என்றான் சீதனா.

"டாக்டர் சொல்லியிருப்பது போலும்; மனிதனாயின் மருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று."

"இந்த மருந்தைக் கொடுப்பதற்கு வணக்கத்தோடு உட்கொண்டிருக்கிறீர்களே! உங்களுடைய மருந்து போலும் பால் வேண்டியும் என்னவோ ஒரு ஏன் அந்த தந்தையர், என்னை உங்களுக்கு விபத்தாயும் படித்திடுமே."

"உங்களுக்கு என்னுடைய படியும் என்னை உங்களுக்கு வரும் என்கிறதென்பதை என் என் விட வேண்டும்?"

"என்னுடைய இருப்பதை விடத் தோட்ட வேண்டியவர்களைத் தவிர்த்துப் பழகும்; என்னைத் திருப்பியோ இருக்கிறேன். என்னைப் படுத்த படுக்கையாகக் கிடக்கிறேனோ! என் படிச் சுவைக்க முடியும்? தோட்டம் என்னுடைய என் என்மையப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது."

"என்னைத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது? என்னைத் திருப்பியோ இருக்கிறேன். என்னைப் படுத்த படுக்கையாகக் கிடக்கிறேனோ! என் படிச் சுவைக்க முடியும்? தோட்டம் என்னுடைய என் என்மையப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது."

"என்னைத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது? என்னைத் திருப்பியோ இருக்கிறேன். என்னைப் படுத்த படுக்கையாகக் கிடக்கிறேனோ! என் படிச் சுவைக்க முடியும்? தோட்டம் என்னுடைய என் என்மையப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது."

"என்னைத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது? என்னைத் திருப்பியோ இருக்கிறேன். என்னைப் படுத்த படுக்கையாகக் கிடக்கிறேனோ! என் படிச் சுவைக்க முடியும்? தோட்டம் என்னுடைய என் என்மையப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது."

என்பதை இந்தியா என் வளர்ப்பும் சீதனா மதித்திருந்தான். இந்த வேளையில் உத்தரன் என்னை மருந்தை எடுத்துச் சென்று அதையிறும் பிரவேசித்தான்.

"இந்த மருந்தைக் கொடுப்பதற்கு வணக்கத்தோடு உட்கொண்டிருக்கிறீர்களே! உங்களுடைய மருந்து போலும் பால் வேண்டியும் என்னவோ ஒரு ஏன் அந்த தந்தையர், என்னை உங்களுக்கு விபத்தாயும் படித்திடுமே."

"உங்களுக்கு என்னுடைய படியும் என்னை உங்களுக்கு வரும் என்கிறதென்பதை என் என் விட வேண்டும்?"

"இந்த மருந்தைக் கொடுப்பதற்கு வணக்கத்தோடு உட்கொண்டிருக்கிறீர்களே! உங்களுடைய மருந்து போலும் பால் வேண்டியும் என்னவோ ஒரு ஏன் அந்த தந்தையர், என்னை உங்களுக்கு விபத்தாயும் படித்திடுமே."

"உங்களுக்கு என்னுடைய படியும் என்னை உங்களுக்கு வரும் என்கிறதென்பதை என் என் விட வேண்டும்?"

"இந்த மருந்தைக் கொடுப்பதற்கு வணக்கத்தோடு உட்கொண்டிருக்கிறீர்களே! உங்களுடைய மருந்து போலும் பால் வேண்டியும் என்னவோ ஒரு ஏன் அந்த தந்தையர், என்னை உங்களுக்கு விபத்தாயும் படித்திடுமே."

சொத்தி வைக்கச் சொல்லுங்கள். படிக்கட்டிச் சிறிதற்கும் குச்சிச் சிறுப் பிண்ணுக்கு கட்டி கட்டியாக இருக்கிறதே! நுகரவில்லை சாவி இருக்கிறது."

"இதைப் பற்றி நுகர என்னு ஒன்றமே சொல்லவில்லையே?"

"அவனுக்குச் சொல்லவேண்டு பென்ற அக்கார என்ன? சீக்கர் இரண்டு பேருக்குள் அவனைத் துச்சமாக எண்ணிவிட்டார். ரெண்டிலை தெரியாத தகை, அதுபயம் முதிர்ந்த குமாரத்தை அக்காயம் செய்வது போல சீக்கரும் அவனை —"

"நுகரையைப் பற்றி உண்மையாகச் சொல்லப் போனும், விஷயம் விசையாகப் போனும்."

"சரி சரி, என் இந்தப் பருக்கையில் இருந்தபடியே அக்காயம் வேலை எங்கிச் சொல்வோம். பாரும், இரண்டிலை என்னைத் தோட்டம் எப்படிச் சாக்கவென்று ஆகியிருக்கிறது! தோட்டத்தில் 'மாப்'வை எண்ணிடம் கொடுக்கம். என் தோட்டம் குறிப்போடு. படத்தில் பெண்ணைக் கொண்டு இடத்தைக் குறித்துச் செய்யவேண்டியதை பெண்ணைச் செய்யிறேனா இல்லையா பாரும்சொன்!"

"எனக்கு அதில் என்னென்கப் பாதியைத் ததவமே இல்லையா?"

"உங்களுக்கு இல்லை, என் போவதன் மூன் இந்தத் தோட்டத்தை எண்ணிப்படியடி. உருவாகியிட்டுச் சொல்வோம். இதோ சொல்லிவிட்டோம்; தோட்டு ஓயாது இருக்கும் 'பாட்டிப் பாய்' ஒன்றுகூட எவ்வளவம் எடுத்ததில்ப் போகிறோம், அதற்குப் பதிலாக அந்த இடத்தில் நுகர மரங்களைப் பயிராக்கப் போகிறோம் — அப்படித் தலை ஆட்டுவாயோன் சீக்கர்? என்னத் பின்பாடு பாரும்சொன். உங்களுடைய அந்த 'என்' (புல்-தகை) இருக்கிறதே — அதை வைத்துச் சொன்னப் போவதில்லை, அந்த இடத்தில் எவ்வளவு எவ்வளவு ஒரு மேடை கட்டப் போகிறோம்."

"அந்த இடத்தில் மேடை அந்தமாயிருக்காதே? குவிந்தாணப்போல் அதை ஆக்க வேண்டுமென்று என்ன அசட்டு ஆசையோ உனக்கு?"

"எம்மா இருக்கம், என்னுத்தானிருக்கும் அந்த இடத்தில், கட்டின பிறகு பார்த்தால் சீக்கரோ அநியாயப் படுவீர்கள். கொஞ்ச எண்ணிக்காவது இந்தத் தோட்டம் என் னுடையதாகவே இருக்கட்டும். அதற்கு மேல் என் உயிரை இந்தத் தோட்டத்தை உண்ணிடமே கொடுத்து விடுகிறேனோ, எனக்குச் சந்தி இல்லை பென்ற என்ன மரக்கும் உங்களுக்கு! என்னும் முடியுமென்பதைச் சாட்டுகிறேனா இல்லையா பாரும்சொன்? என் னையின் சிறு மூன்று ஆட்களை வைத்து விடுங்கள். தோளையா பிறக்கும்போது உலியாட்டம் எடுக்கும் போது அமர்த்தி விடுங்கள். ஓயாபயிருக்கிறது — எனக்குத் தோட்டப் பரிசுவில் திறமையே பேசாதென்ற சீக்கர் ஒருவன் கட்டிக் கட்டி, லீக்கோ; இருக்கிறது இல்லை பென்பது சீக்கரத்தில் தெரிந்த போல் விடுகிறது. இத மட்டும் என பிறக்கட்டும்; இந்தத் தோட்டம் எனக்கே சொந்தம்; என்னுடையதே. எனக்குத்தான் இதில் பூக்கள் உரிமை உண்டு."

"சரி, அப்படியே ஆட்டும். அப்பறம் என் சிறு?"

"சீக்கர் என்னுடைய பார்த்தல் சொன்னுக்கம்; அப்போதான் உங்களுக்குப் பொருது போனும் என ஆயின் வேலை மாநிரி எவ்வளவோ அழகம் இருக்கிறது."

"உங்களுக்கு என் இருக்கக் கூடாதென்று சொல்லுகிறாயா?"

"குமாம், எங்கோலும் பக்கத்தில் வைத்துச் சொல்வதற்கு முன்போல் என் இல்லையே!"

"சிறுதான், என்னை சித்திதல் சொன்ன உனக்கு எவ்வளவு எழும்போது என் உன்

கூடும் கருவேன்.
அப்போது உப்பிடு
என்றான். குடையில்
உண்டான கந்தாரை
மலர்கள் கொண்டு
வந்திருக்கிறேன்.
உன் படுக்கையின்
மேல் வைத்து
விட்டுப்போகிறேன்.
வேறு விதமாக என்
னாகிச் சொன்னாரே."

இதைச் சொல்லி
விட்டு ஆதித்தியன்
எழுந்தான்.

கீரஜா, அகலா
கூடய கண்ணைத்
செட்டியவராய் பிடித்
துக் கொண்டு,
"போகவேண்டாம்.
சத்த உட்காரும்
என்" என்றும், பூச்
செருவியில் உண்டான
ஒரு மலையைச் சுட்டி,
"அந்தப் பூவின்
பெயர் என்ன?"
என்று கேட்டாள்.

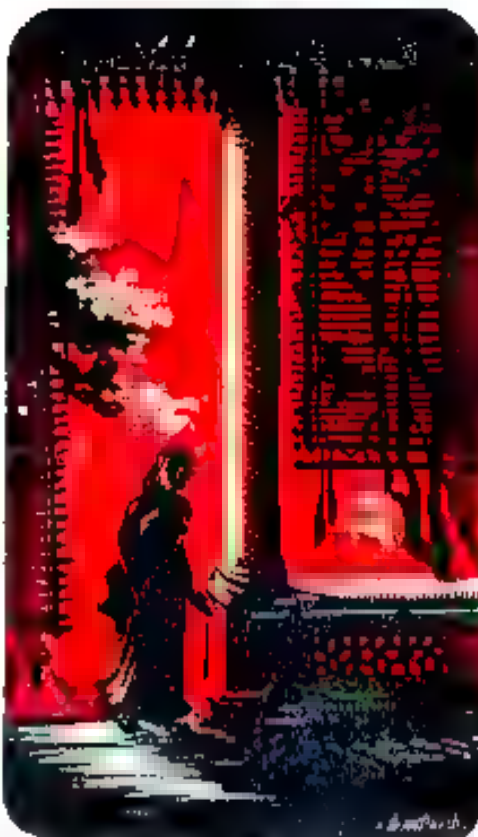
சத்த விதமான
பதில் சொன்னாள்.

அவளுக்குத் திருப்பதியாக இருக்கு மென்பதை
ஆதித்தியன் அறிவான். "எனக்குத் தெரி
யாதே" என்றான்.

"எனக்குத் தெரியும். சொன்னீடுமா?
'பெட்டியா' எனக்குத் தெரியாது; என்
மனம் என்னதானோ நினைத்திருக்கிறேன்!"

ஆதித்தியன் சிரித்துவிட்டு, "ஓ! என்
ஸ்திரமாயினி! நீ மட்டியாக இருக்கும்
பலத்தின் காரணம் மட்டிதான். இந்த
மட்டித் தந்தைதான் வாழ்வில் சரிபாதிவராய்
பங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்."

"வாழ்க்கையில் எங்களுக்குப் பங்கு
மூடியிருக்கிறதுவிட்டதே. அதோ வரலி
ல்கண்ட உட்கார்த்த கொண்டு புறவியை
மெல்லும் அந்தத் தந்தைக்கூட இருப்பான்;
நில நினைக்காதெல்லாம் எந்ததான் இல்
வரலாய் போய் விடுவேன். அதோ, நிலம்
கரியை இறக்கிவிட்டுக் காலியாதத் திருப்பும்
அந்த மார்ட்டு வண்டி. உட அன்றாடம்
பரவச் சொன்னும் வந்து கொண்டிருக்கும்;
இன்னும் என்னுடைய இந்தச் சடலம் அநிச
ரன் விரைய வாராதே" என்றதும் கீரஜா

சுட்டென ஆதித்திய
னின் கையை அழுத்
தில் பிடித்துக்
கொண்டாள்.

"என் இருப்
பெரு போய்விடு
வேனா. சொல்லு
என் — எவ்வளவு
புந்ததென்றே படித்தி
ருக்கிறீர்களே, என்
கூடம் உன்
கையைத் உதக்
கூடாதே?" என்
றாள்.

"புந்ததன் எழுதி
யவன் எவ்வளவு
இந்த விதவையில்
களை கண்டிருக்கி
ருவோ அவ்வளவு
காரணம் கண்டிருக்கி
றேன். யான் கேலி
கின் வர சந்தி
வகாரமும் வந்து
சின்ற விட்டேன்.
அந்தரு மென் செல்
வத் தைமயிர்மேல்."

"உன் கருத்து
என்ன படுகிறது.

என் இருப்பெரு சொல்லுக்கானே! இது
கூடவர மூடியாத உண்டான?"

"இப்போது எனக்குப்பது நிச்சயமாகும்,
கீபுந்தான் இருப்பான்."

"நிச்சயமில்லாமல் என்ன! இந்தத் தோட்
டம் இருப்பதும் நிச்சயமே. ஆனால் என்
இருப்பதமட்டும் என் நிச்சயமில்லை? அப்படி
இரவே இராத. ஒருபோதும் இருக்காது!
இதரப் போவவோன் அந்த எனிலும் ஒளி
குதறயக் குதறயக் கைகளைத் தம் கூட்டி
னாகவே வந்து அடையும்; இவ்வாறே எழுந்
மாத்கின் ஒள சல எவ்வென்று அகாந்து
ஆதும் என் கண்ணுண்டோ; அந்த எனில் என்
இருப்பதாவே — தோட்டமெங்கும் என்
சிறைத்திருப்பதாவே — பாலித்துக் கொண்
வேண்டும். சாத்த உண்டன் தினமெல்ல
அன்புமப்போது என் மெல்லிய விரவே அகாத்
செய்வதாக என்னவிக் கொண்ன வேண்டும்.
கொல்லுக்கன்; இந்த மாதிரி பெண்ணை
எண்ணப் பற்றி வினைப்பீடுவா?"

ஆதித்தியன் பதில் சொல்லாமல் எப்படி
இருப்பது? "கூட்டாயம் நினைப்பேன்"

என்றும். ஆனால் இதை அவன் சொன்ன
தேரணை, அவளுக்கு எம்பிக்கையை மூட்டு
வதான இடம்.

சீஜா பரபரப்பற்றவளாய், "கீதன் படித்
தும் புத்தகங்களை எழுதியவர்கள் பெரிய
மேதாவிடத்தான். அவர்களுக்கு என்ன
தெரியும்? என்ருத் தெரியும்:— என் வரத்
தையை எம்புங்கள். என் இருக்கத்தான்
போகிறேன். இந்த கீட்டியேயே இருக்கத்
தான் போகிறேன். உங்கள் அருகிலேயே,
இதே என்ருத் தெரிந்தே என் என்
துக்கு, இதே உங்களிடம் சொல்லிவிட்டுப்
போகிறேன்; உங்களுடைய தேரட்டத்தை
எனோ பார்த்துக் கொள்வேன். மூன்றோ
எப்படிச் சுவனித்தேனோ அதைவிட என்
ருசவே வலனித்தக் கொள்வேன். எனக்குத்
தனை யாருமே வேண்டாம், யாருமே வேண்
டாம்!" என்றும்.

படுக்கையில் மெத்த சீஜா, எழுந்த நிள்
டன் மெல் எங்குத் உட்காத்த வண்ணம்,
"என் மெல் என்ன
இடம்மே, என்ன இன்
டம்மே? இவ்வளவு ஆகை
உங்கள் மெல் என் வலத்
தும்போது உங்களுக்குத்
தென: 'இன் டம்மே' ?
இத்தனை என் உங்கள்
அதென் எனக்கு இடம்
தந்து ஆ த ரி த் த து
போகவே இப்பொழுதும்
என்னை ஏதும் கொள்ளு
கீதன். பருவ என்ன

எனில் முதுகல் காட்டும் மல்களைக் கண்டு
கனிப்பதுபோல், உட்காத்திருக்கை என்னை
கப்பித்த மட்டிக்கை? அப்படி இக்கமற்ற
மனது உங்களுக்கு இருக்கும் படித்தில் இந்த
இடத்தில் என்னும் இடம் ஏது? என்
தேரட்டத்தை கீதன் வலத்த கொள்வதா
விரும்பும் என் இந்தக் காற்றோடு காற்று
எந்தக் குணத்தில் அகவேனோ?" என்றும்.

சீஜாவின் வல்கனிவிரும்பு அருவியென
கீட் பெருகியது.

● ஆதித்தியன் எழுந்த படுக்கையில்
மெல் உட்காத்தான். சீஜாவின் முத்தையம்,
மல்கையம் தன் பக்கமாக அணைத்துக்கொண்டு
வலவல் அவளுடைய தலையை மெல்லத்
தடவி, "கீரு, உடம்பைப் பழுக்கிக் கொள்
எனதே" என்றும்.

"இந்தக் கீரம் போருத்தான் என்ன?
எனக்கு எதுமே வேண்டாம். கீதன் ஒருவன்

எனக்கு இருந்தால் போதும். எனது வேல்கு
மானுதான் எழுத்தக் கொள்ளுங்கள். என்
தும் கொள்வதெனன். என் மெல் கொழித்
தக் கொள்ளக் கூடாது" என்ற கொன்ன
போது அவளுடைய தொண்டை அடைத்து
எந்தது. வேறான மட்டுப்பாடும் அவன்,
"வலவல என் கொளுமலாக எதறி
விட்டேன். உங்களுடைய பாதத்தைத் தொட்
டுக் கொள்வதெனன். இனிமேல் இந்தமாதிரி
யான அக்கொத்தைச் செய்ய மாட்டேன்.
என்னை மன்னித்து விடுங்கள். என் மெல்
மட்டும் ஆகை இருக்கட்டும். என் மெல்
பலகையிலும்கள். எனதுக் கொட்டாணம் என்
தருவேன்."

"உனக்கு உடம்பிலிருப்பதுபோல், மனத்
திலும் விபாதி இருக்கிறது. கீரு, அனுமலிட
மல என் இப்படி வேலாக உருகிப் போகி
ரும்?" என்றும் ஆதித்தியன்.

"கொளுக்கன், கொள்வதெனன். வேறது
காத்திரியே பிடித்து இதே என்னும் எனக்கு.

வலவலப் பரத்தக்
கேத்தான் கீதமலகை
மலகை என் கொத்தத்
தன்வலகையே அவனைப்
பரவித்து காப்போடு
தழுவிக்கொள்ள ஆகைப்
படுகிறேன், என்னுடைய
இந்தக் கைகிப் பிரதிக்
கருகை கீதன் கை
கேத்தி வலக்க வேண்
டும். உதவியாகக் கொள்
தும்கள். கீதன் தரும்

அப்பிரிஞ்சுது என்னை கருகிக்க மாட்டன்
கனே? அப்போதுதான் என்னக் பேரிதும்
எனக்கு கொள் ஏற்படும்."

இதற்குப் பதில் எதுவும் தராமலே
ஆதித்தியன் அடிக்கடி சீஜாவின் முத்த
திலும் கொத்தியிலும் முத்தயிட்டான்.
அவளுடைய என்னிகமலன் தரமலே
உம்பின, எந்த கொள் அத்த இன்பத்தைப்
பருகியதும் அவன், "வலவல கைகிரும்
அத்த என் எப்போதென்றதான் கைகி
கிட்டுக் கொளுக்கிறேன். அதற்கு முன்
என் இரத்த கிரியேனோ எந்ததரன்
திக்கப்படுகிறேன். அவனிடம் மனக்குயிர
இருக்கடொரு வர்த்தை போகமல் போய்
விட்டால் என்ன பண்ணுவது? இனிமேல்
வினக்கைப் பிரகாரமாகத் தன்னுக்குத்
கவி அடிய பரவின் 'கைகிர'வைச் சுட்டு
படிக்கங்கள்" என்றதும் தலைவியின் :
விரும்பு அத்தப் புத்தகத்தை கொ

எடுத்த அவனிடம் தந்தான். ஆதித்தியன் அதை அவனுக்குப் படித்துச் சொன்னான்.

அதைச் செட்டும் ஆனந்தத்தில் தூக்கம் மெல்ல அவனுடைய கண்ணை அழுத்தியது. அப்போது ஆயா அங்கே வந்து, “கூதம் கங்கிருக்கிறது” என்று சொன்னபோது கீஜாவின் உறக்கம் கலைந்து போயிற்று. பட படவென்று அவனுடைய மார்பு அடித்துக் கொண்டது. ஆதித்தியனுக்கு அவனுடைய கண்பன் ஒருவன் அனுப்பிய செய்தி அது. நெய்யிலின் இடம் இரத்தராய் சில கைத்களை அவர்களுடைய செடு முடிவ தற்குச் விடுதலை செய்வார்களென்றும், அவர்களுள் ஸரண ஒருத்தி பென்றும் எழுதி விரும்பினான். இந்த சமரசாரம் ஆதித்தியனுக்கு அவளின் மெழுகிலையத் தந்தது. அவளது உயர்வு வாகாவுக்காரத் துள்ளியது. மிகச் சிறமத்துடன் இத்தக் கிளர்ச்சியை அடக்கிக் கொண்டான்.

“யார் எழுதிய கடிதம்? சமரசாரம் என்ன?” என்று வினாவிலுள் கீஜா.

கடிதத்தைப் படிக்கும்போது தன் குரலின் கடுக்கும் தோன்றமோ வென அஞ்சி அதை கீஜாவின்விடமே கொடுத்தவிட்டான். ஆதித் தியன் முத்தையையே அவன் கவனித்தான். அவன் வாயிலிருந்து ஒரு வார்த்தையும் எழ வில்லை. வார்த்தை சொல்வதற்கு அவசியமே இராமன் போய்ந்தது. கீஜாவுக்கும் வார்த்தை எழவில்லை, சந்திரோம் வரை. பின்னர் அவன் மிகவும் உட்காந்தியுடன் பேசினான்: “இனிதே தாமதமாகாதா இன்றே வந்து விடுவான் அவனை என்னிடம் அழைத் தக் கொண்டு வருகிறீர்களா?

“என்ன என்ன! கீரு, உனக்கென்ன! எல்ல! கேட்கிறேன் டாக்டரைக் கூப்பிடு.”

“டாக்டர் வெளிப் பக்கத்து அறையில் இருக்கிறார். அழைத்துக் கொண்டு வருகிறேன்.”

“அவர் எங்கே? எந்தா? — இரேத வந்துவிட்டார்! சந்திரன் கரணமாய்ப் பேசிக் கொண்டிருந்தான். திடீரென இப்படி மூச்சுப் பேச்சில்லாமல் போய்விட்டதே! பிரச்சனாகிய இவ்வை.”

டாக்டர் கரணயைப் பிடித்துப் பார்த்ததும் மெனமம் சத்தித்தான்.

சந்திரோமியைக்கொண்டே கோவாளி கண் களை மிரள மிரள விழித்து, “டாக்டர், என் பிழைத்தா எழுந்திருப்பேனா? கரணயைப் பாராமல் என் உலர் போகாதா. அவனை என் மனமோ ஆசைவாதம் செய்ய வேண் டுமே! என் கடைசி ஆசைவாதம்” என்றான்.

மறுபடியும் அவனுடைய கண்பன் மூடித் கொண்டது. கணயைக் குவித்துக்கொண்டு “ரமேன்! கீ சொன்ன பிரகாரமே எப் பேன், கருவந்தமனை மனகடன் கரண மார்ட்டென்” என்றான்.

ஒவ்வொரு சமயம் அவனுக்குத் தன் க்மயனை குறைத்தகொண்டே வந்து மீண்டும் அணையும் வினாக்குப் போல அவளது ஜீவன் சுடர் விட்டு எழுந்தது. தன் கண்களைப் பார்த்து, “எப்போ வருவான் வரண?” என்றான்.

சந்திரோத்துக் கொரு தாம், “கோவ்னி, கோவ்னி” என்று கூப்பிட்டான். ஆயா அருகில் வந்து, “என்ன கொழந்தே! என்ன வேண்டும்?” என்றான் அழுத கண்ணிரோடன்.

“என் மைத்துனரைக் கேட்கிறேன் அழைத்து வா” என்றான் கீஜா.

இது ஆனதும் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அவன் தானாகவே பேசிக் கொண்டான்:

“ரமேன்! இரேதவரன் எப்படி முடியும்? கொடுத்த விருகிறேன்; கொடுத்த விடுகிறேன் — எல்லாவற்றையும் கொடுத்த விடுகிறேன்.”

பதினாத்தாம் அத்தியாயம் சாந்தி

● இராமனின் ஒன்பதிலுக்கும். கீஜாவின் அறையில் ஒரு மூலையில் மக்களான ஒளி விலும் ஒரு பெருமையத்தி விளக்கு. காற்றின் கம்பகம்பிப் பூயின் மனம் கண்கிறுத்தது. நிறந்த ஜன்னலிலிருந்து கண்ணாடிப் பஸ்பட்டது, வெளியே உள்ள மரங்களின் க்ருமியும்.

விரகாக்களின் சிறைக்கு மேல் ஆராயத்தில் காலபுறவ கடித்திரைக் கூட்டம். சித்திரையி லிருந்து கோவாளியை எழுப்பக்கூடாதெனது கரணாவைக் கரணக்குடையே சிந்த வலத்த விட்டு ஆதித்தியன் ஒசைப் படுத்தாமலே கீஜாவின் படுக்கை யருகே வந்து சிந்தான்.

அவருடைய உதடுகள் அசைவதைக் கவனித்தான். விசுப்பதமரன் எதோ ஜப்பம் செய்வது போலிருந்தது. பாதி மினைவும் பாதி மயக்கமும் கலந்த ஒரு பார்வை கண் களித். உரதன் டை வாய் வைத்து ஆதித்தியன், "வரண! வந்திருக்கிறேன்! கண்ணைத் திற" என்று மெதுவராளே சொன்னதும், (கொஞ்சமாகக் கண்ணித் திற) பிடியிசு ஜா. "ஃ போயேன்" என்றதும், சந்திப் ப்பாற்றது. "என் மைத்துனன் எங்கே? ரிசுயன்!" என்று வரணத்து நாய் கூப்பிட்டான்.

இதற்கு ஒரு பதிலும் வரவில்லை.

வரண! அவனருகில் வந்து வணங்குவதற்கு வரக் கரணத் தோட்ட மாத்திரம், பிச்சைத் திண்டியதுபோல் சீரணுவின் சரீரெல்லாம் வெட வெடவென்ற ஈடுக்கிற்று. கால் தரணுவே ஈடுவியது. உடைந்த குரலில், "முடியவே முடியாது" கொடுக்க முடியாது! உறுமும்! கொடுப்பேனோ!" என்று அவன் உரக்கச் சொல்லச் சொல்லி அகர பலம் அவனது உடலில் எங்கிருந்தோ வந்தது, கண்

பாப்பா இரண்டும் அளவுக்கு மீறி அகலமாகி ஒளிர்த்தன. வரணாவின் கையை இதுக்கிப் பிடித்தாக் கொண்டு, விகாரத்துவளியில், "உனக்கு இங்கே இடம் இல்லை போ! வரணுவே! — இடம் இல்லை போ! வரணுவே! இங்கே இருப்பேன். இருப்பேன்!" என்று கூவினான்.

ஆனால் அலக்கோவராகப் புரள சந்தம் செந்துப் போய் வெறுத்திருக்கும் சீரணுவின் சரீரம் படுக்கையை கட்டு எழுந்த வின்றது. அகிசயமான குரலில், "ஓ, இங்கே கித்தியா?" ஒடிப்போ! ஒடிப்போ! — இல்லாவிட்டால் உன் இருதயத்தை நித்தியம் குத்தி வருத்திக் கொண்டு இருப்பேன்; உறிஞ்சி விடுவேன், உன் சந்தத்தை!" என்று சொன்னதுமே ரணா மெல் துவண்டு விழுந்தான் சீரணுவே.

அந்த விதரன் கூச்சலாக் கேட்டவுடன் ஆதித்தியன் தன்மெதலிசு அறைவிலுன் ஒடிவந்தான். பிரணை சக்தி முழுமையையும் போக்கிவிட்டு சீரணுவின் கடைசி வரத்ததை அடக்கி விட்டது.

மு த ன ம்

உங்களைத் தேடி அவன் குறிவைக்கப் போவதில்லை இருந்தபோதிலும்.....

விதி வரணா விட்டது! எதிர்பாராத விபத்துக்கு நீங்கள் ஆளாகலாம். தவிர்க்க முடியாததை எண்ணித் தவிப்பதில் பயனில்லை. உங்களுக்கு மகிழ்ச்சிக்கும் மக்களுக்கும் நீங்கள் உதவி கொடுக்கக்கூடிய சாதனம்

இன் ஷ் யூ ரன் ஸ்

நேஷனல் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.,

தலைமை ஆபீஸ்: 7, கௌன்ஸில் நெளஸ் தெரு, கங்கத்தூர்.

மதராஸ் பிராங்க்: — 352, கைகு பஜார் ரோடு, என்.பி.என்.டி., மதராஸ்.

★ “இந்தால்கோ, உங்களைத்தானே! தழைத்த தலை
யிலே ஒரு கை எண்ணெய் வைத்துத் துளிப்பாட்டி
விடுங்களை!”

அபாயம் நெருங்கவிட்டது!

“நாடோடி”

● சீக்கிரமே நான் தற்சமயம் குடி
யிருக்கும் வீட்டைக் காலி பண்ணி விட்டு
வேறு வீடு பார்க்க வேண்டியதுதான்.
வேறு வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.
அந்த மனிதரோ, இப்போதைக்குக்
காலி பண்ணப் போவதாகத் தெரிய
வில்லை. நான் தான் காலி பண்ண
வேண்டும்.

நான் இருக்கும் வீட்டில் உள்ள
பக்கத்துப் “பேர்ஷ்”னுக்கு அவர்
குடிவந்த அன்றே எவக்குச் சந்தேகம்
தான். சரி, இத்தனை நாளைக காணும்
சரகவும் நடத்தி வந்த தாமபத்ய
வாழ்க்கைக்கு ஏதோ ஆபத்து சேரிடப்
போகிறது என்றே பயந்தேன். அவ
குடையை சக்கரமினிலின் ஆட்டல், குறுக்
டல், மினுக்கல் இவற்றிலிருந்தும் அந்த
மனிதர் அந்த அபாயமீடம் அசடு வழிய
நடந்து கொண்டிருக்கிறதும் இது
விஷயம் எனக்குப் பளிச்சென்று
பட்டது.

அப்பொழுதே ஏதற்காக உதரவது
நடவடிக்கை ஏதெறித்தாக் கூடாதா?
விட்டுக்காசரிடம் மிசராவிலி, அந்த
மனிதர் பக்கத்துப் “பேர்ஷ்”னுக்குச்
குடியேற வொட்டாமல் செய்திருக்கக்
கூடாதா?

இதெல்லாம் ஒன்றும் செய்யாமல்
பேசாமல் இருந்து விட்டேன். இப்
பொழுது நான் எதிர்பார்த்ததே போல்
நேர்ந்து விட்டது! பிறப் பார்த்து “கண்
போடும்” படியாக அல்லவா ஆழகாக
நடந்து வந்த எங்கள் தாமபத்ய வாழ்க்
கையின் அமைதி குலைந்து விட்டது!
மூன்று நாளைக சரக எண்ணெய்
பேசுவதில்லை, அடுப்பில் பூனை குட்டி
கள் வரசம் செய்கின்றன. எவக்கு
“மைஞர் கபே”யி விருந்து சாப்பாடு
வருகிறது. சரகவுக்குப் “பங்களுர்
கபே”யி விருந்து சாப்பாடு வருகிறது!

● நான் சற்றுப் பழைய காலத்து
ஆசாமிரான். அதரவது இந்தக் காலத்
தப் புதுவுக்கைப் பேரல “நானும்
‘புமடி’ எதிரும் புதிருமடி” என்று
எப்பொழுது பார்த்தாலும் சமைய

லறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு மனை
யிக்குக் கூடமாட “சித்துக் காரியம்”
செய்து கொடுக்க எனக்குத் தெரியாது.

காலியில் எழுந்துள்ளான அதைக்குள்
சென்றால் பல் தேய்க்க “பிஷ்”வுமும்,
செம்பில் ஐவழும் தயாராக இருக்கும்.
பல்வித் தேய்த்து விட்டு வரசல்
அதைக்கு வந்தால் வெள்ளி டம்ளரில்
காப்பி தயாராகக் காதுக் கொண்
டிருக்கும். பிறகு பத்திரிகைப் படிப்பு,
அடுத்த வீட்டு அண்ணாசாமி அய்ய
குடன் வம்பளப்பு முதலியன நடத்தி
விட்டு, சரியாக ஒன்பது மணிக் குண்ண
அதைக்குள் நுழைந்தால் ஸ்ரானம்
செய்யத் தயாராக அண்டாவில் ஐவம்
நிரப்பி வைக்கப் பட்டிருக்கும். ஸ்ரான
ம் செய்து விட்டு, கூடத்துக்குப்
போனால் இலையும், மனையும் பேரடப்
பட்டு, பக்கத்தில் வெள்ளிக் கூடாவிலி
தும், டம்ளரிதும் குடிக்கத் தண்ணிர்
வைக்கப் பட்டிருக்கும்.

ஒவ்வொன்றாக விஸ்தரித்துச் சொல்
வானேன்? ஒரு காரியத்துக்கும் நான்
சரகவைக் கூப்பிட்டு. “இந்தா! இன்ன
காரியத்தை ஏன் செய்ய வில்லை?”
என்று கேட்கும்படியாக இருக்காது.
என் என்பதற்கு மூன் எண்ணெய்ச்
எல்லாக் காரியங்களையும் என் மனது
அறிந்து செய்து வைத்திருப்பான்.
இதனால் கால்கள் ஒருவருக் கொருவர்
பேசிக் கொள்ள வேண்டிய பிரமேயம்
கூட ஏற்பட வில்லை யென்றால், பார்த்
துக் கொள்ளுங்களேன்! நால்கள்
இப்படிப் பேசிக் கொள்ளாமல் இருந்த
தைப் பார்த்து விட்டு, பக்கத்து வீட்டுக்
காராகளும் எதிர்த்த வீட்டுக்காசர்
களும், அண்டை வீட்டுக்காசர்களும்
எங்களுக்குடையில் ஏதோ மனஸ்தாபம்
என்று கூட நினைத்து வந்தனர்!
அவர்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டு
போகட்டும், என் வுறையில் இந்த
வாழ்க்கை எனக்குப் பிடித்துத்தான்
இருந்தது. ஏன், சரகவுக்கும் பிடித்துத்
தான் இருந்தது என்று நினைக்கிறேன்.

● ஆனால் எங்கள் தம்பத்ய வாழ்க்
கையைக் குலைப்பதற்கென்றே ஏற்பட்

குறுக்கிடுக கொண்டும் பிதுக்கிக் கொண்டும்

டதுபோல பக்கத்துப் "போர்ஷ்"லில் இருந்த மனிதருக்கு மூற்றலாகி விட்டது! அவர் காலி செய்து, "ஓ செட்டி போர்ஷ்" என்னும் பலகை தொக்கிவிட்டதும், விடாததுமாத் இந்த மனிதர் குடி வந்து விட்டார்.

ஊதிக்கூண்டு இடுப்பில் துக்கிக்கொண்டு வருவார்களே, அந்தப் போல ஒரு மூன்று வயதுப் கைப்பினை அவர் இடுப்பில் துக்கிக்கொண்டு பின்னால் வர, மூன்றாம் குறுக்கிடுக கொண்டும், பின்னிக்கிடுக கொண்டும் வந்து செல்கிறான் அவர் மனைவி, சரி, ஆசாமி தந்தைவதில் நவராகரிக் ஆசாமி போல இருக்கிறது என்று நான் நினைத்தேன், உன் நினைத்தது சரிவாகப் போய் விட்டது.

நினம் காணியில் எழுத்து ஆயிப் போகிற வகைக்கும், சாய்க்கிற ஆயிவி விருந்து நிரும்பி வந்து படுக்கப் போகிற வகைக்கும் ஆசாமி சமைய வகையி வேயே இருப்பார். மனைவிக்கு வேண்டிய "சித்துக் காரியங்கள்" முழுவதையும் இவர் செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்.

"இத்தாருக்கள்! உங்களைத்தானே! அந்த வெங்கலப் பாணியைச் சற்று எடுத்ததுக்கொண்டு வாருங்கள்... அந்த வெங்கலப் பாணியை. அதோ அந்தக் கெட்டிக்குப் பக்கத்தில் மலத்திருக்கிறேனே, அது!...எனக்குக் குவிக்கிற

தங்கு காரியமேதது. இன்னும் போலம் இருக்கிறீர்களே! எப்பொழுது ஐயம் சீர்ப்புவதாக உத்தேசம்!... இத்தாருக்கள், உங்களைத்தானே! குழந்தைக்குத் தலையில் ஒரு கை என்னெய்ய வைத்தச் சற்றுக் குவிப்பாட்டி விடுங்கள்னே! அப்படியே, 'தாயி' பாத்நிசுக்கைத் தேய்த்துக் கிணற்றாணடைவைத் திருப்பான், அவர்கை எடுத்துக் கொண்டு வாருங்களேன்!" என்று அந்த அம்மான் தன் புருஷனை இடைவிடாது அநிகாரம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் சப்தம் அடுத்த 'போர்ஷ்' சமைய வகையிலிருந்து வந்து கொண்டே விடுக்கும்.

எனக்கு என்னமோ அந்த அம்மான் தன் புருஷனை இப்படி "ஆட்டி வைத்துக் கூத்துக் காண்பதை"ப் பார்ச்சியிலும் பரிதாபகரமாக விருக்கும். ஆனால் அவர் என்னமோ கன குடிபாவத் தான எப்பொழுது பார்த்தாலும் நிர்த்தமூர்த்துடன் விட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார்.

குழந்தை எட்டைபலத் துறைத்துப் போடுவார். குழந்தைக்குத் தலையாசைப் பின்னி விடுவார். 'தாயி'வை வேலை வாக்குவார். எவ்வாறும் குவிப்பதற்கு ஐயம் சீர்ப்பி வைப்பார். பிறகு எட்டைகளை வெளியில் உலரப் போடுவார். பாதி வேலை அடுக்கப் பூட்டித் தாமரைப்பி போட்டு வைப்பார். சரப்பிடுவதற்கு இது போட்டு, தீர்த்தம் எடுத்து வைப்பார். வளர்த்த வளர்த்திக் கூறுவானேன்! பழைய கால மோஸ்தர் ஆசாமிகளையே எங்கள் ஊதிக்கூண்டவர் செய்வ வேண்டும், புருஷர்கள் செய்க் கூடாது என்று எதிர்பார்க்கும் எல்லா வேலைகளையும் அவர் செய்வார்.

ஒவ்வொரு சமயம் அவரைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் எனக்குக் "கார்ப் கோபமாக வரும், குலத்தைக் கெடுக்க வந்த கோடரிக் காய்ப் போல இப்படி புருஷ எழுத்தெடுக்கே அகமாரணம் தேடி வைக்கிறோ" என்று ஆத்திரம் ஆத்திரமாக இருக்கும். ஆனால் அடுத்த காலமே, "எப்படி வந்துபோய்விட்டுப் போகிறது, பாஹ்! அவர் பாடு, அவர் பெண்டாட்டி பாடு!" என்று பச்சைத் தாப்பபடத் தோன்றும்.

● ஆனால் இந்தக் காரியம் வெகு கள் அவர் பாடு, அவர் பெண்டாட்டி பாடு என்று இருக்கவில்லை.

ஒரு கால் காணியில் படுக்கவை விட்டு எழுந்ததும் மீளான அகறக்குச் சென்றேன். வறக்கமாக அங்கு காண்ப

படும் பிரஷ்ஷையும், செம்பு ஜலத்தை யும் காணவில்லை.

"ஏன் பிரஷ்ஷும் செம்பு ஜலமும் வைக்கவில்லை?" என்று சரகவைக் கேட்டேன். "நீங்கள் தான் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாதா?" என் றுள் சரக.

அடுத்த நாள் பல் தேய்ப்பதற் பிரஷ்ஷும், செம்பு ஜலமும் நானே எடுத்துக் கொண்டேன். ஆனால் மேஜையில் வழக்கமாகக் காணப்படும் காப்பிவைக் காணவில்லை. "ஏன் மேஜையில் காப்பி வைக்கவில்லை?" என்று சரகவைக் கேட்டதற்கு, "ஏன், நீங்கள் தான் கொஞ்சம் உள்ளே வந்து வாங்கிக் குடித்தால் என்ன? ஒவ்வொருத்தவர்ப் போல் கூடமாட ஓர் தாளை பண்ணி விட்டாலும் இது கூடச் செய்யக் கூடாதா?" என்று சற்று கடுமையாகச் சொல்லினாள்.

அடுத்த நாள் பல் தேய்ப்பதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை நானே எடுத்துக் கொண்டேன். சமைவலதைக் குப் போயே காப்பி வாங்கிக் குடித் தேன். ஆனால் பத்திரிகைப் படிப்பு, வம்பளப்பு முதலியவற் றாற்றத்து விட்டுச் சரப்பிடுவதற்காக உள்ளே சென்ற போது இவைகளும் காணேன். மனை யையும் காணேன்! ஏன் என்று கேட் டதற்கு சரக என்யிது சேறி விழுந்தாள். "ஓர் கிள்தான் நீங்கள் இவை யை எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டால் என்ன வந்துவிட்டதாம்? எல்லா வீட்டுப் புரு ஷர்களும் இப்படியா எல்லாவற்றக்கும் பெண்டாட்டியையே அதிகாரம் பண் ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?" என் றுள்.

எனக்குக் கோபம் தாங்கவில்லை. இருந்தாலும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டேன். "சரகவைக் குற்றம் சொல்லிப் பிரியாகாணியில்லை. இந்தப் பக்கத்துப் 'போர்ஷன்' பிரா

மணன் தன் பெண்டாட்டிக்குக் காரியம் செய்துகொடுப்பதைப் பார்த்துவிட்டுத் தான் இப்படிச் சொல்கிறாள். சீக்கிரமே இந்த வீட்டை விட்டு ஒன்று காம் காலி பண்ண வேண்டும், அவ்வது அவர் யண்ண வேண்டும்" என்று நீண்டதுக் கொண்டேன்.

ஆனால் அடுத்த நாளே சரக இப்படி. எவ் தனியில் கல்லித் தூக்கிப் போடு வான் என்று நான் நினைக்கவில்லை. மூன்றாம் நாளும் வழக்கம்போல் பிரஷ்ஷையும், செம்பு ஜலத்தையும் நானே தேடி எடுத்துக்கொண்டு பல் தேய்த்து விட்டு, சமைவலதைக்குள் துழைத்து காப்பி சரப்பிட்டு விட்டு, இதற்குள் வாசலில் வம்பளப்பதற்காகத் தயா ராகக் காத்துக் கொண்டிருந்த அடுத்த வீட்டு அண்ணாசாமி அப்புவரைப் பார்ப் பதற்காகத் திரும்பினேன். சரக கூப் பிட்டாள்.

"இத்தாங்கோ! உங்களைத்தானே! நான் கொஞ்சம் கைக் காரியமாக இருக் கிறேன். சமற்கு முந்தைய தனியிலே ஒரு கை என்னெய் வைத்துக் குளிப்பாட்டி விடுங்கவேன்!" என் றுள்!

இதைக் கேட்டதும் என் கரதுகையே என்னும் கம்ப மூடியவில்லை. அத்தப் பாலும் மனிதர் தம் பெண்டாட்டிக்கு வேலை செய்யப் போக சரக கம்பைப் பார்த்து அதிகாரம் பண்ண ஆரம்பித்து விட்டாள். பார்த்ததாலா என்று ஆத்திரம் வந்தது. எனக்கு வந்த கோபத்தில் சரகயின் கண்வதில் பளபள என்று ஒரு அறை கொடுத்து விட்டேன்.

அவ்வளவுதான். மூன்று நாட்கள் ஆகி விட்டன. சரகன் ஒருவரோ டொருவர் பேசிக்கொண்டு, சீக்கிரமே நான் தற்சமயம் இருக்கும் வீட்டைக் காலி பண்ணி விட்டு வேறு வீடு பார்க்க வேண்டியதுதான். யாராவது வீடு இருத் தால், சொல்வார்கள்!

க ல் ய ர ண ன் க ர ல ங் க ளு க் கு

எங்கள் சொந்தக் கைத்தனிகளால் தேய்த வழக்கிய பட்டுப் புடவைகளும், வேஷ்டி துண்டுகளும் ௧௧ ௧௧மா வந்து குவிந்துள்ளன. எங்கள் நெள்ளேகாலம் உயிழ்ந வேகன் ஒரு தனிகை விதானம் வகிக்கும். இன்றே உங்கள் ஸ்புளிட் தேவைக்த மதாரணில் பிரசீத்தி பெற்ற இக் கடைக்கு வந்து வாங்குங்கள்

ரா தா னி ல் க் எ ம் போ ரி ய ம்

(போன் : 8026)

J-14, சுதந்திரத் தெரு, மலிமாப்பூட் - மதராஸ்.
பிரதான : P, பெரிய தெரு, கும்பகோணம்.
புரொப்பைட்டர் : R. K. T. செட்டியார்

சோவியத் செஞ்சேனை

[குரீஸர்: ஓ. சமதாஸம்; பிரதமர்: தயாகதி கலியாணயம், சென்னை; வினா: அனா 4.]

“பாஸ்கித் வரும் புத்தகத் தாதித்த உதர மக்களின் விடுதலிக்காக உதரப் போர் வீரத்து வரும் செஞ்சேனை” கையப் பத்திய சமதாஸ கலியாணயம் இந்தப் புத்தகத்தின் கருக்கமாத் தாய்ப்புருக்கித்தன. செஞ்சேனை வீரர்கள் துக்கமோருயர்க் உதனம் கன்னம் குறாறும் தாதீத்தகாரும் தேர பத்தியவரும். ஆசிரியர் அருகாக எழுத்துக் கட்டுகிறார். சமதாஸ கலியாணயம் கருத்துக் காட்டி, “பாத்த மக்களே! தங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்! செஞ்சேனையின் வீர சகனம் உங்கள் கனத்திற்கு உதவிக் தெருப் பட்டி. கிளியாஸர்!” என்று கோட்டுறு ஆசிரியர். கதேசிக் காதீத்திக் தயாரான இந்தப் புத்தகம் பார்க்கும்போதே உத்தியோகத்தை காட்டுகிறது.

சூயசுதி (வினியாக் கதை)

[குரீஸர்: ஆயக்கா சத்தானம்; பிரதமர்: தயாகதி பிரதானயம், கங்குரா; வினா: அனா 14.]

போதிய வானும் கிளியாப் படம் பிடிக்க வேண்டுமென்ற ஆகாயமருத்தும் “சூயசர்! கதை விடைக்கவிக்கிறேன்!” என்று கைகையப் பிசைத்து கொண்டிருப்பவர்க்குத் தாதி யம் உதவிடுறும். அவர்கள் சூயசதி வந்த இந்த கிளியாக் கதைகாதீத் தயவு செய்து கால்கிப் பார்க்கட்டும். இந்தக் கதை அளிக்குத்த உயிரோகம்பட்டாக் தோக்ப தன்மை; திவ்வாவிட்டாக் மதுவகயுக் கையெய் பிசைத்து கொண்டு இருக்கட்டும்!

பொது விஞ்ஞானம்

[குரீஸர்கள்: ஸர் முதலதயா கொடுவாசு கதை எங்கள் விஞ்ஞான உபாத்தியாயர்க்கு; வினா: அனா 15.]

உடல் உறு சேன்திரம், தோல்திரம், தலா திரம், போனதி உதன்திரம், தலாசன சேன திரம் -- முதலிய விஞ்ஞானப் பகுதிகளில் பத்திர் தேரீகது கொணர் கைகாடா முக்கிய அயர்க்கம் எனப் தாயித் தனா கிக் உதர்ப்புருக்கித்தன. இது என். என். என். வி. பரிசீலாக்கரும்போதும் பாணகர்க்கம் பரிசீலா தெதுகாதற்க்கமே எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

முன்று மாதம் கடுங்காவல்

‘கக்கி’ கலியாணயத்திலும், ‘கக்கி’ ஏஜன்டுகாண்டமுன் விடைக்கும்.

தனர்ப் பிரதி வினா கு. 1-8-0
(தயாத் கொது தாதீதியோகம்)

● என்ன வரகாசாமி அய்யர்! ஸர்யோச சத்தனம் கொப்ப பகலா? விருக்கோ?

ஸர்யோகல்யானம், ஸர்யோச சத்தனம், இது தேரீய கிளியா, உமக்கு!

கல்யானம்! பாருக்கல்யா கல்யானம்?

என் சயா பெண்ணுக்கு.

என்ன வரதட்சிணையோ?

சலாத்தக் குபாய்.

தலாலியம் குபாயா? கயபாதுக்கு தானாது. தத்தனா கல்யானோ?

கதேசனம் ஒத்த மிளும், எதேர சத்பிரா, தும்பிராதனம் சம்பாதிக்கெனம்.

தாப்பிரா, தும்பிரா கல்யாதிப்பவதுக்கா தலாலியம் குபாய் வாதட்சிணா?

என்ன சாமாணம் கிளிய உயர்க்கு விட்டது போன் தும்பொழுத வாய்கிளியாசனின் கிளியும் உயர்க்கு விட்டது.

அத்தன வாதட்சிண கொடுப்பாரெனக்? போனகம் பெண்ணப் படிக்க கையகிறதா தானே?

உமக்கு முக்குஸெயே இந்த யோசனா எக்களுக்குத் தோன்றிப் பெண்ண பி. ஏ. கலா படிக்க கையசாக்க. அத்தகு மேயே என்ன பண்ணுகிறது?

இதேசனம். மேயே உத்த?

உத்தத்தான் சமயி, உத்தத்தான்! வாதட்சிணக் கொடுகாக்குப் பயந்து கொண்டு, என்னரும் பெண்களப் படிக்க கையத்தான் கருக் திரளுக் வாதட்சிணக் கொடுகா ஒத்தீதா? திண்ண. பெண்கள் ஆய்க் குழுவதம் படிக்க குடியும, என்ன? படிப்பு குடித்ததம் திருப்பயும் கல்யானத்ததப் பத்திர்தான் யோசிக்க வேண்டி விருக்கிறது. ஆமாம், வீ என்ன யோசன பண்ணுகிறீர்?

திண்ண, இந்தக் கனத்திக் கலியாணத்துக்கு திருக்கிற கல்யாப் பெண்களுயே படித்த பெண்ககாத்தப் சத்த கொண்டுதேரோ?

ஆமாம், என்?

ஆய்பகயாரும் தான் கலியாண யோசனா கயயே ஓட்டா. கட்டி கைத்தறவிட வேண்டியததான். படித்த பெண்ணக் கலியாணப் பண்ணிக் கொண்டு வாத் தயா, கட்டப் படுகிறது?

இத்தான் கல்யாண யோசனா கய ஓட்டக் கடுகா? என்? பத்திரிகாசனின் “மனமகன் தோகை. படித்த பெண்ணு விருத்தான் வாதட்சிண வேண்டியதிண்ண” என்ன ஒரு கிசம்பரம் போட்டுப் பாரும். ஆகையின் கல்யாணஞ்செய்த விடகாமே.

இந்தியக்
தேயிலையில் மிகச்சிறந்தது!

லிப்டன்ஸ்
 ஜாக்ஜா, வெள்ளைலேபில்,
 தேயிலைப்பெண் தரங்கள்

LTN-52

ஆசாத்தாது லிப்டன் தேயில் அடுத்ததுமேது போதுபத்த பைக்கென்டு போதிகென்.

★ “புருஷன் மனைவிக்கு ஏன்னை செய்யது என்ன? அவன் கடுமையில் வந்தவன் தானே! அவளுக்கு அம்மா தான் உசத்தி!”

கிரகாரு பாசங்கள்.

[கு. ப. ராஜகோபாலன்]

“நீரீகவன் காலை யில் ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் கோமாளம் சிற்றுண்டியையும் காப்பிலையும் எடுத்துக்கொண்டு போய் மேஜை மேல் வைத்துக் கொண்டே வெகு உற்சாகமாக, “காலையில் சொல்ல மறந்துவிட்டேன். கடைக்குப் போய் ஒரு வீசை பட்டணம் பாக்கும் நல்ல ஸெலுவாய்ட் பொம்மை கொண்டும் பாங்கிக் கொண்டு வருவதன்” என்று.

“எதற்கு?” என்று கேட்டான்.

“எதற்கா? அப்பாவுக்குப் பட்டணம் பாக்கு பிடிக்கும். அண்ணா குழந்தைக்குப் பொம்மை!”

ராகவனுக்குக் கோபம் வந்தது. ஆனால் அதை அடக்கிக் கொண்டு, “உங்கப்பா எனக்கு என்ன அனுப்பி யிருக்கிறார்? உன் அண்ணா எனக்கு என்ன கொண்டு வந்திருக்கிறார்?” என்று ராகவன் தன் மனதில் உளவதை தூரஸ்வத்தில் மறைக்க முயன்றான்.

“கால்தான் இருக்கிறேனே!” என்று கோமாளம்.

ஆனால் மேலே பேச்சு ஓடவில்லை. அவன் மௌனமாகச் சிற்றுண்டியைத் தொடாமல் காப்பிலை எடுத்துக் குடித் தான். பிறகு கையில் கொண்டு வந்திருந்த ஆபீஸ் காகிதங்களைப் பார்த்து ஆரம்பித்தான்.

ராகவனுக்குச் சென்னை செக்ரடேரி வட்டிய் வேலை. மனைவியுடன் தனிக் குடித்தனம் வைத்து ஒரு வருஷம்தான் ஆயிற்று.

சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் கோமாளம் அவனிடம் வந்து, “நேற்றே” கன்ன எரிகிறது, என்னென்ன தேய்த்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று வெம்மீர் போடச் சொன்னார்கள். மறந்து போய் விட்டேன். இப்பொழுது போட்டிருக்கிறேன். ஸ்காலம் செப்கிறீர்களா?” என்று.

“நேற்று மறந்து விட்டாய். இன்று உன் அண்ணா வந்திருக்கிறான் — மறக்காமல் போட்டிருக்கிறாய்!” என்று ராகவன் மனதிலிருந்ததைச் சொன்னான்.

கோமாளத்தின் முகம் சற்று மாறுதல் அடைந்தது. புருஷன் முகத்தைப் பார்த்தான். அதில் வேசான மயஸ்தாபக் குறி தென்பட்டது. அதைத் தான் அறிந்ததாகக் காட்டிக் கொள்ளாமல், அவன் மன நிலையை மாற்ற எண்ணி, “கால்தான் இருக்குப் போகிறேனே, இன்று விடி வாங்கிக் கொள்ளக் கூடாதா?” என்று கெளுதினான்.

“விடி இப்பொழுது கிடைக்காது!” என்று தலை சிறிதாமல் காகிதங்களைப் பார்த்தபடியே சொன்னான்.

“சாப்பாடு, கிளப்பிலா அல்லது லெட் எடுத்துக் கொண்டு வந்தா? கூறு காய் பெரிய ஸ்டடியில் —”

“நான் எப்படி வரவது செய்து கொள்ளுகிறேன்!”

“சரி. அண்ணாவோடு உட்கார்ந்து சாப்பிடுங்கள்!”

“இல்லை, நான் அவசரமாக ஆபீஸ் போக வேண்டும். இங்கே போடு!”

“அண்ணாவோடு நீங்கள் சரியாகப் பேசக்கூட இல்லையே!”

“உனக்கேதான் அவனுடன் பேசப் பொழுது போதவில்லையே!”

கோமாளத்துக்குக் கோபம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. ஆனால் தனியாக விட்டு விட்டுப் போகிறேமே என்ற நிலைப்பிற் கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டான்.

நீரீகவன் ஏன் அன்று அந்த மாநிலி இருந்தான் என்று அவனுக்கு விளங்க வில்லை. எப்பொழுது பார்த்தாலும் வேடிக்கையும் வினோதமும் மாகவே பேசிக் கொண்டிருப்பவனுயிற்றே.

காரணம், ராகவன் மனப் போக்கு வேறு விதமாக இருந்தது. புருஷனை விட்டுவிட்டுப் போகிறேமே என்று கோமாளத்தின் மனதில் கலக்கம் கொஞ்சங்கூட இருந்ததாக அவனுக்குத் தென்றவில்லை. அண்ணாவைக் கண்டதும் அவனுக்குத் தலை கால் புரிகலில்லை, பிறந்தகம்தான் — அதற்காக? புருஷன் ஒன்று மில்லையா? உண்மையாகவே

அவனுக்குப் புருஷன் மேல் அவ்வளவு வாஞ்சை இருந்தால் இந்த மாதிரியாக வயவயா பேச்சு நடக்கவேண்டும்:—

"இப்பொழுது எகற்கு ஒரு பிரமேயமு மிகவாயம் என்னைக்கட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள்?"

"வெகு நாட்களாகிற் தவ்வை? பார்க்க வேண்டுமென்ற இரதா அவர்களுக்கு!"

"இருக்கும் தான்! இங்கே சமயம் சரியாக இல்லையே! உங்களுக்கு ஆயிரம் வருஷத்திற்குக் கணக்குகள் தயார் செய்யும் சமயம். வேலையில் இரவு பகலாகத் திண்டாடுகிறீர்கள். இதில் கிளப்புச் சேரது வேதே என்னும்!"

"ஆயிரம் வேலை சமுத்திரம். அது அது ஒய்த்த போவதென்றால் முடியவே முடியாது."

"அப்படியென்றால் நான் இப்பொழுது போகவில்லை. அன்னா போகட்டும். வேலை சொஞ்சம் ஒய்த்த பிறகு போகிறேன்."

"சீக்கிரம் வந்தவனை கம்மா அனுப்புவது என்னுடைய இரதா. வார்டு காட்கள் இருந்துவிட்டு வந்துவிடு!"

தன் அண்ணன் வந்ததிலிருந்து கோமளம் நடந்துகொண்ட சிதம் ராகவனுக்குத் தன்னை அசைக்கா செய்வது போலிருந்தது. தன்னை காட்டிலும் அதிகமாக அவன் அண்ணனிடம் வாஞ்சை கொண்டிருந்தான் போலிருந்தது. தன்னிடம் அன்பு காட்டாததால் வருத்தம்: பிறரிடம் அன்பு காட்டியதால் அருமை.

புருஷன் மனைவிக்கு என்ன செய்து காண? எப்படிப் போற்றி காண? எடுவில் வந்தவன்தானே? அவளுக்கு அன்னாநான் உசத்தி!

இரவு சாப்பிடும்பொழுது அண்ணனுக்கு எவ்வாய் கேட்டுக் கேட்டுப் பரிமாறினான். சாப்பிட்ட பிறகு மூதலில் அவனுக்குக் கொண்டு போய்ப் பாக்கி கொடுத்தான்.

"அத்திம் பேருக்குக் கொடுத்தாயோ?" என்று அவன் கேட்டான்.

"கொடுக்கிறேன். நீ சாப்பிடு!" என்று செல்லிட்டுப் பிறகு புருஷனுக்குப் பால் கொண்டு போனான்.

"இன்று வேண்டாம். வலிது சிரம்பி விட்டது!" என்னுள் ராகவன். கோமளம் வற்புறுத்தவில்லை.

ரீ விஷுக்குப் புறம்பட ஆவத்த மாணர்கள்.

"நீங்கள் வருகிறீர்களா கட்டைனுக்கு?" என்று கோமளம் அவனுடன் கேட்டான்.

"இல்லை, எனக்கு வேலை இருக்கிறது. சேஷனை அனுப்புகிறேன்."

புறப்படுமபொழுது கமத்துனன் ராகவனிடம் வந்து "போய் விட்டு வரட்டுமா?" என்னுள்.

"சரி!" என்று மட்டும் தான் சொன்னுள் ராகவன்.

கோமளம் வந்து "போய் விட்டு வரட்டுமா?" என்னுள் மெதுவாக.

"போய் விட்டு வரவேண்டி! அடே வரதராஜா! கண்டியில் சொகரியமாக ஏதறிவிட்டு வர!" என்னுள்.

அவர்கள் பான பிறகு வார்த்தை கவைத் தானிட்டுக் கொண்டு ராகவன் மேகது பன்னகை வந்து உட்கார்ந்தான். வேலை ஓடவில்லை.

எதிரே அமையலில் கண்ணுக்குத் தெரிவிதப்படி பெரிய கண்ணாடி ஐடி கிதைய கைஞ்சப் பாரு இருந்தது.

"காருக்குக் கொண்டு போகத்தான் அவ்வளவு அவசரமாகச் செய்தான் என்று நினைத்தேன்!" என்று தன்னுள் சொல்லிக் கொண்டான்.

மேகதுகையப் பார்த்தான். வெற்றிலைப் பெட்டி பனிக்கென்று தேய்த்து கைக்கப்பட்டிருந்தது. கண்ணே அகற கிதைய காண்ப்பாக்கு — காண்டான் கிதையப் புதரகன் னுமப்பு. ஒரு தடவை

போட்டுக் கொண்டு வெற்றிலை கூட மடித்து கைக்கப்பட்டிருந்தது.

புறப்படுவதற்குமுன் வார்த்தை கவைத்து அகறக கொடுத்துவிட்டு கிடை பெற்றுக் கொண்டு எண்ணி விருத்தானோ? பல கைக்கன் உறித்தான். அவன் கண்கள் கலங்கின.

சென்றியை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டே தாவன் தன் கீழிக்குப் பார்த்தான். கோமளத்தின் புதைப் படம் அவனைப் பார்த்த மெழிச்சிப் புன்மை புரிந்தது. அவன் படம் இருந்த இடமல்லவா? அப்படியானால் அவன் படமெங்கே? அவன் எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்க வேண்டும்!

தாவன் மனது இப்பொழுது வேறு விதமாக வேதனை கொள்ள ஆரம்பித்தது.

பிறகு பதிலளித்து வருஷங்கள் தானே பிறந்தது வாழ்வு? பிறகு புக்கம் தானே? புருஷன் விட்டில் இருப்பவன் 'மேந்தகத்துக்கு எங்கு வது இவர்களை ஆகாது! தன் விட்டுக்கு வந்த அன்னாளுக்குப் பெருமைபுடைய, தான் அந்த விட்டு யதமானி என்ற இறுமாப்புடன், உபசாரம் செய்வதில் என்ன தப்பு? அந்த சமயம் அவன் புருஷனை விட்டு கொஞ்சம் அகிழாவே அன்னாளுக்கு உபசாரம் செய்வது புருஷனிடம் அவன் கொண்ட கம்பிக்கையையும் பாத்தி வதைப்பயும் தானே காட்டுகிறது? அது அசட்டை யல்ல, வாஞ்சைக் குறைவல்ல — புருஷனும் தானும் கெடுக்கி

கின்றதன் பலனாக ஏற்பட்ட பரிபூரண கம்பிக்கை.

அவன் செய்தவைத்திருந்ததை பெய் வாம் பார்த்தபோது அசட்டையாக இருந்தான் என்ற சொல்ல முடியுமா?

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எண்ணிப் பார்க்கப் பார்த்த தான் அன்று கோமளத்திடம் நடந்து கொண்ட மாதிரி எந்த சௌவமாளது, குருமாளது என்று அவனுக்குத் தென்றவாயிற்று. அவனுக்கு இருபதுக் கொள்ளவில்லை, எழுந்து அங்குமிங்குமாக உலாவினான்.

திருமென்று துள்ளலில் ஒரு பக்க மிருக்க போட்டனாரும், செதுகாய்ப் போன்றமையும் அவன் கண்ணில் பட்டன. மறந்து விட்டானா? அல்லது அவன் நடந்து கொண்ட தினுடில் —?

கேரளத்தைப் பார்த்தான். வண்டி புறப்பட அதாமணி நேரம் இருந்தது. பக்கை வுட்டி எப்பயில் போட்டுக் கொண்டு போட்டவைத்தையும் பொம்மைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு பஸ் ஏறிச் சென்றான் செஞன். ஓடிப் போய் பிளாட்பாசத்தின் நுழைந்தான். கைவெறி, வண்டி இன்னும் புறப்படவில்லை.

அவனைக் கண்டதும் இருவரும் திகைத்துப் போனார்கள். கோமளத்தைத் திரும்பக் கூட்டிக் கொண்டு போகத்தான் வந்து விட்டானே என்று இருவருக்கும் ஏக காலத்தில் தோன்றியது. ஆனால் உடனே அவன் கைவிட்டுக் கொட்டினதைப் பொம்மைகளையும் பார்த்ததும் கோமளம் கைகூட்டி "மறந்தே போய்விட்டேன்!" என்றான்.

"கீழ்த்து போகணும், நான் எடுத்துக் கொண்டு இப்பே ஓடி வரணும், அப்படித்தானே!" என்று தாவன் மூகமச்சிபுடன் சிரித்துக்கொண்டே அவர்களை அயனிடம் கொடுத்தான்.

வண்டி ஊறிவிட்டது.

கோமளம் துள்ளலுடன் நின்று புருஷன் முகத்தைப் பார்த்து அழுவ திருபதி அடைந்தான். அப்பொழுது அதை மெழிச்சிபுடன் விரிந்த மூகம் தாவனுக்கு மெய் மறதியைக் கொடுத்தது. ஒன்றும் போ முடியவில்லை.

"கடிதம் போடு!" என்றான்.

"உடம்பு ஐக்கொது?" என்று கோமளம் கெஞ்சடைக்க மொழிந்தான் இரண்டு பாகைகளால் இழுக்கப்பட்டு.

உயிர்களைப்
பாதுகாக்கின்றன

காருண்யமுள்ள கண்கள்

[illegible]

இந்தியாவிலும் இந்தியப் பிரதேசங்களிலும் சீர்திருத்த சமூக சீர்திருத்தங்களையும் அமுலாக்குவதற்கு வேண்டியவற்றையும் இந்தியாவிலுமுள்ள மதத்தலைவர்களிடமிருந்து உதவியைக் கேட்கவரும் திட்டம் தீர்மானிக்கப்பட்டது. உறுதுணை செய்து உதவி செய்யும் முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. பரிசீலிப்பதற்கு உறுதுணை செய்து உதவி செய்யும் முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. பரிசீலிப்பதற்கு உறுதுணை செய்து உதவி செய்யும் முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன.

இந்தக் கார்ப்பரேஷன் நவம்பர் 1974-ம் ஆண்டு, சென்னை
கிராமிய வள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சரவரின் கீழ்

LAWRENCE & MAYO (INDIA) LTD.

தமிழக அரசு ஐ. சுவாமிநாதன் பிள்ளை அவர், கல்வந்தர்.

1999年12月

பெருமதுரை, மயிலாடு, டெம்பி, காகை, கத்திரை, மதராஸ், ஸ்கொட்லாந்து, நாகை, சிங்கை.

உடைந்து வளையல்

[து. ரா.]

இருபத்திரங்கும் அத்தியாயம்
இரண்டு வரத்தியங்கள் !

அதற்குப் பிட்டு வெளிப்பட்டது. தங்கமணி 'பாங்குனி'க்கு வந்தான். அங்கே எப்பொழுதும் போட்டிருக்கும் சாய்வு நாற்காலியில் சர்மா படுத்திருந்தார். தங்கமணி வந்ததும், "ஓ. னுக்கம் வரவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை; அதைக்குள் ஒரே புழுக்கமாய் இருக்கிறது" என்று சொல்லி விட்டு, "உங்கன் தலை வலி எப்படி இருக்கிறது?" என்று விசாரித்தான்.

சர்மா "தேவனு" என்றார். தங்கமணி கைப்பிடிச் சுவரின் மேல் உட்கார்ந்தான். சர்மா பேச ஆரம்பித்தார்:

"ஒரு சமாளாரம் சொல்ல மறந்து போயேன். இன்று ஒரு கடுதாசை வந்தது. நிருபிடைமருதாரிக்குத் துது சத்தின் மர்மிகள் குளுதெபாதம் ஸுபா எழுதி யிருக்கிறது."

"என்ன எழுதியிருக்கிறது?"

"நான் அவருக்கு எழுதினேன் அல்லவா, மதாத்துக்குச் சொத்து ஏதாவது கொடுத்தாக வேண்டும் என்று? அதற்குத்தான் 'மெ' எழுதியிருக்கிறார். இப்பொழுது எனக்கு என்னமோ உலக காலம்நான், அவரானுக்கும் கொஞ்சம் புத்தி வந்திருக்கிறது. சேல் ஒன்றும் வேண்டாம். 'எங்கள் அன்னா மனைவி என்றும் எங்களுக்கு அக்கா இல்லையா? நீங்கள் நேரின வாகுங்கள். சர்மா பேசிக் காரிபத்தை டைட்டில் பண்ணிக் கொண்டவராய்' என்று எழுதியிருக்கிறார். ஒரு கவலை விட்டது" என்று சர்மா.

அவருடைய கவலைவைக் குதறப் செய்த அதே விஷயம் தங்கமணியின் மனதில் நடந்துகொண்டிருந்த போராட்டத்தின் வேகத்தை அதிகப்படுத்திற்று. "இவரும் கம்ஸம் சந்தேகிக்கிறார் போலிருக்கிறது. அதனால்தான் எப்படியாவது நான் ஏதாவது செய்து மதாத்தை ஊருக்கு அனுப்பிவிடலா மென்று பார்த்திருக்கிறேன். அதனால்தான் கவலை விட்டது என்மீது?" என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

யோசிக்க யோசிக்க, அவன் மூளை கொதிப் பெடுத்தது. எல்லோர்மேலும் கோபம் உண்டாகிற்று. என்ன உலகம்,

என்ன ஊயங்கள்! கல்வயன் கேட்டவன் என்ற வித்தியாசம் தெரியாதா இந்த உலகத்துக்கு! காரணமில்லாமல் ஒரு மனிதன் பெயரைக் கேடுத்து, அவன் குடும்பத்தின் சந்தேகத்தைக் குவித்து, அவன் வாழ்வைப் பாழ் படுத்துதெ கண்ணில்காத உலகம்!

கோபமும் ஓர் எல்லைவைக்க வந்தது விட்டால் சட்டென்று அடங்கிப் போய் விடுகிறது. தங்கமணியின் மனதும் இப்படி வேலவாய் சட்டென்று ஒரு விதமாகத்துக்கு வந்தது. எல்லோரையும் பற்றி ஓர் அலகியமான எண்ணம் ஏற்பட்டு விட்டது அவன் மனதில். கமதமே கேலி பண்ணும் உலகத்தைத் திருப்பி நான் கேலி பண்ணி விட்டால் என்று! எல்லோரும் கம்ஸம் பார்த்துச் சித்தித்தால், நான் அவர்களைப் பார்த்துச் சித்தித்து விட்டால் போகிறது. நான் செய்யாத காரியத்தைச் செய்தோம் என்றுகூட. அப்படியே அதைச் செய்து விட்டாத்தான் என்று! இனி மேல் ஒன்றும் முழுவிடப் போகப் போகிற நிலை. வாகுக்கு கட்டம்! கம் மீது சந்தேகப் படுகிறவர் ஊக்குத் தானே? என்றும் வேண்டும் அவர்களுக்கு!

இவ்வாறு யோசித்துக் கொண்டே மறுபடி போய்ப் படுத்துக் கொண்டான். அப்பொழுதும் யோசனை நிற்கவில்லை. "இந்த ஊருக்குத் தலை முழுவிட விட்டுப் போய் விடலாம். கூடவே மதாத்தையும் அழைத்துக் கொண்டு போய் விடுகிறேன். நான் கூப்பிட்டால் வரமாட்டார்கள், பார்த்தலாம். அப்புறம் இவர்கள் எல்லாம் வாரில் வீரலைவைத்துக்கொண்டு முழிக்கட்டும். கசிலாதான் இப்பொழுது கம்முடன் பேசுகிறது கூட இல்லை —" என்று எண்ணினான்.

அதற்கடுத்த இரண்டு நாட்களும் மெதுவாக ஊர்ந்து சென்றான். மதாத்துடன் பேசுவதற்குத் தங்கமணிக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அவனிடம் என்ன சொல்வது, எப்படிச் சொல்வது என்று யோசித்துக் கலடலியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தான். "நான் வடக்கே போகிறேன். என்னுடன் வகுமியுமா?"

என்றால் அவன் மாட்டேன் என்று சொல்ல மாட்டான். கண்டிப்பாய் வருவான். அப்படி அவன் வருகிறேன் என்றால், அவனையும் கூட அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன்—என்று தீர்மானித்தான்.

அன்று புதன் விழை. காலைக் காப்பி சாப்பிடுகையில் தங்கமணி, சீலாவதியைப் பார்த்து "வெள்ளித் திருமலை போலாமா என்று தீர்மானம் பண்ணி இருக்கிறேன். சாதாரி எக்ஸ்பிரஸில் இங்கிருந்து புறப்பட வேண்டும்" என்றான்.

"அதற்குள்ளேயா?" என்று கசீலா தங்கமணியை நோக்கி. அவன் கைகள் எடுப்பதால் தன் தப்பனுக்குக்கூட அவன் ஆதரிக் கொண்டிருந்த காப்பி சீதே சித்திற்று. அதைப் பார்த்ததும் தங்கமணியின் மனம் பதைத்தது. ஆனால் கசீலா ஏன் முகத்தை சிமிர்ந்து அவனைப் பார்த்து மாட்டேன் என்கிறான்? "அதற்குள்ளேயா?" என்பதைத் தவிர வேறென்றும் அவன் ஊயிலிருந்து வராதா? ஐம், இன்று எப்படியாவது ஓம் மதுரத்தைக் கேட்டு விட வேண்டியது தான்!" என்று அவன் மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

கிராப்பி சாப்பிட்டபின் தங்கமணி தன் தங்கமணியை விட்டுக்குச் சென்றான். சாசாயணப்பன் விட்டில் இங்கு.

"மன்னி! நான் சாதாரி நான் புறப்படுகிறேன்." என்று சாஜம்மா லிடம் சொல்லிக் கொண்டான்.

"போவது நீசலமாய் விட்டதா? சரி, போய் விட்டு வர அப்பா. உடம்பை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள். எத்தனை நாள் அங்கே இருக்க வேண்டி யிருக்கும்?" என்று அவன் கேட்டான்.

"நாளை மாசமாயது ஆகும்."

"நாளை மாசமா! அடே எப்பா! எப்படித்தான் கசீலா அதனை நான் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கப் போகிறேன்?"

"அதற்கென்ன பண்ணுகிறது?"

"இனிமேல் ஆதரிலே கசீலாவும் உங்க மாமனாரும் மதுரமும் தானே நாளை மாசத்துக்கு? மதுரமும் இங்கே தானே இருக்கப் போகிறான்?"

"மதுரமா? அவனைக் கூட அவர்கள் னுக்கு அனுப்பிவிடலாம் என்று இரு

கிறேன்" என்று. மனமறிந்து அவன் போல் சொன்னது அதனே முதல் தடவை.

உடனே சாஜம்மாள் மலர்ந்த முகத்துடன் "ஆமாம் அப்பா, அதுதான் சரி. அனுப்பிவிடுவதே நல்லது. நமக்கு வேறே சமைப்பதற்கு ஆள் அகப்படாதா என்று? அதையும் நினை; உலகமே தெரிவாதது. கடைசியில் நமக்குத்தான் கேட்ட பெயர்" என்றான். பின்பு, "சீலாவதி நீனைத்தால்தான் எனக்குக் கவலைபாய் இருக்கிறது. உன்னைப் பிரித்து எப்படி. அவன் இருக்கப் போகிறான்? எப்போதும் இருந்த தின்பியே! நானுமாசம் என்று ஆசிரியை சொன்னதும் நீ சிக்கிரமாகவே வந்து விடு. கசீலா நோம் பவறியினமாய் இருக்கிறான். இந்த சமயத்தில் அவனைத் தனிவாய் விட்டுவிட்டு நீ போகவே கூடாது. அத்துடன் மூன்று மாசமாய் அவன் ன்ளானம் வேறு பண்ணவில்லையாம்?" என்று சொல்லிக் கொண்டே போனான்.

அதற்குமேல் அவன் சொன்னது ஒன்றும் தங்கமணியின் காதிப் விழவில்லை. அவன் கடைசியாகக் கூறினானே அது என்ன? ஒன்றைப்பிரியவில்லையே! திக்கு திக்கென்று அடித்துக்கொள்ளும் நெஞ் உடன், சிறக ட்டியவரால் அப்படியே பக்கத்தில் இருந்த சாற்காலியில் உட்கார்ந்தான். இரண்டு சிறியும் கழித்து, சமாளித்துக் கொண்டு "மூன்று மாசமா ஆகிறது?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம். அதான் பாலம் பங்குக் கடித்துக்கொண்டு அவன் பேசாமல் இருக்கிறான். இல்லாவிட்டால், நானும் கூட வருகிறேன் என்று குதிக் கொட்டானா? எப்படித்தான் நானு மாசத்தைக் கழிக்கப் போகிறேனா?"

"நீங்கொன்றாம் இல்லையா மன்னி; பார்த்துக்கொள்ள மாட்டீர்களா?"

"யார் இருந்ததும் உன்னைப் போல் அவளுக்கு ஆதமா அப்பா?"

விட்டை கேக்கிச் செல்லும்போழுது தங்கமணி சாஜம்மாளை மனமோச வாழ்த்தினான். அவன் மனத்திலிருந்த கொக்க தனிப்பெண்ணம் அடக்கி ஒரு தெய்வீகமான அமைதி குடி கொண்டது. எப்போதப்பட்ட சமயத்தில் மன்னி ஒரு ஊர்த்தை சொன்னான்! அவன் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால் நாம் என்ன காலில் செய்திருப்போம்? அப்பதும் நம் கதி என்ன? கசீலாவின் கதி என்ன? — இப்படி என்னி, தன்னைப்

பெரிய விபத்திற்குத் தாப்பாற்றிய தந்தைக் கட்டி வந்திருந்தான்.

நீண்ட நீண்ட அவனுக்குச் சந்தோசம் தாங்க வில்லை. இதெல்லாம் உண்மையானது! கலியாணத்துக்குக் குழந்தை பிறக்கப் போகிறது! நமக்குக் குழந்தை பிறக்கப் போகிறது! — தெருவிடையே இதை இரைந்து கத்தலாமா என்று கூட அவனுக்குத் தோன்றிற்று.

நீன் பங்களாவின் கெட்டைத் திறந்துகொண்டு உங்களை சொந்தமும், வாயிற்படியில் காலை வைப்பதற்குத் தங்கமணி! கலியா! கலியா! என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டே ஓடினான். கலியா வைக் கொண்டு காலைவில்லை. மாடி புகறலில் இருந்தானாதலால் மாடியப் படியிலில் நடந்தான் என்று எறினான். தன் பெயரைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு அவன் அதைக் குன்றுகைழ்ந்த போது அவன் துள்ளல் எதிரில் நின்று தோட்டத்தை கோக்கிக் கொண்டிருந்தான். கணவனுடைய குரலாக் கேட்டதும் திரும்பிப் பார்த்தான். "கலியா!" என்று மறுபடி கூப்பிட்டுக் கொண்டு அவன் அருகில் சொன்று அவன் அவன் கைகளைப் பிடித்த வண்ணம், "ஏன் கலியா என்னோடு போயே மாட்டேன் என்கிறாய்?" என்னுன். அப்பொழுது அவன் குரல் கம்மிப் போயிருந்தது.

கண்ணைக் கெட்டாமல் அவன் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். திடீரென்று கண்களிலிருந்து பண்பல என்று நீர் பெருக ஆம்பித்தது, "நீங்கள் தான் என்னோடு போகவே இல்லை" என்ற வார்த்தைகள் அழுதகயுடன் கலந்து வெளிப் பட்டன.

"அடி கைப்பற்றியே! உனக்குத்தான் என்மேல் என்னமோ கோபமாக்கும் என்றல்லவா நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்! அதைப் பற்றி நீண்ட நீண்ட காலத்துக்குப் பொருக்க முடியாமல் போய் விட்டது" என்னுன்.

"அப்படி என்னுன் என்னோடு. போகிறதுதானே? நீங்கள் தான் கோபித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களாக்கும் பன்றல்

வா காள் நினைத்தேன்?" என்னுன் அழுது கொண்டே.

"என்னுப் நினைத்தாய்! கைப்பற்றியம் தான் இரண்டு பேருக்கும். இத்தனைபும் ஒரு காரணமும் இல்லாமல்! — " என்று அவன் இறகத் தழுவிக்கொண்டான்.

இருவரும் கட்டியின் மேல் உட்கார்ந்தார்கள். "அதிருக்கட்டும் கலியா! அன்னு ஆத்துக்குப் போயிருந்தேன். மன்னி கொள்ளுன் மூன்று மாதமாக நீ என்னுன் பண்ணவில்லை என்று, என்விடம் நீ ஏன் சொல்லவில்லை" என்று கெட்டான்.

அவன் முகத்தில் வெட்கத்துடன் கட்டிய புன்னகை தவழ்ந்தது. "உனக்குத் தெரியாதா என்ன?"

"நீ சொல்லவே இல்லையே!"

"அவ்வளவுதான் உங்களுக்குத் தெரிந்த வடிவம்! நீங்கள் எப்படித் தான் அவ்வளவு தூர தெரிந்துக்குப் போய் சமாளித்துக் கொண்டீர் போகிறீர்களோ?"

"போய்விட்டு ஒரு மாதத்துக் கெல்லாம் வந்து விடுகிறேன், பார். என்னோடு காது மாசம் உன்னை விட்டு இருக்க முடியாது" என்னுன் தங்கமணி.

பெய்தினிக்கிழமை இரவு அவன் புறப்படும் பொழுது எல்லோரும் வாசலில் வந்து நின்றார்கள். அவர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டு கடைமையில் தங்கமணி மதுரத்தைப் பார்த்து, "போய் விட்டு வரட்டுமா மதுரம்?" என்னுன்.

மதுரம் பெசாமல் தலைபை அகாத்தான்.

"கலியா உன் தூக்கிதைப்பாய்ப் பார்த்துக்கோ அம்மா, உன்னை கம்பித்தான் அவனை விட்டுவிட்டுப் போகிறேன். காலை திரும்பி வந்ததும் நீதான் பத்திரமால் அவனை என்விடம் ஒப்புவிக்க வேண்டும், தெரியுமா?" என்ற தும் மதுரம் புன்னகை செய்தான்.

சுத்தி

காகிதம்

புறவழி
சுமையிலை

தீயெண்ணெய்

பு. சீதா

அடிப்படையான உண்மைகள்

நமது தினசரி வாழ்க்கையில் பலவிதமான அத்தியாயங்களிலுள்ள பண்டங்கள் செய்வதற்கு முக்கிய பொருள் கொடுக்கின்றன. அவைகள் எவ்வளவு வேக வேகமாக இருக்கின்றன. அதைத் தெரிவிக்கிறது.

நேரம் வரவர பட்டினம் நெருங்கவும் தேவதையான தித்தவதையும் பார்த்து தீயங்கள் வியப்பை உண்டாக்கின்றன. சோப்பில் மிஞ்சும் தண்ணீரையும் கழித்து விட்டு எண்ணெய் தீயங்கள் கழித்து. அத்தியாயத்தில் வியாதிகள் நெருங்கி வருவதற்கு உதவும். இவைகளை அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை உபயோகம் செய்து கொடுக்கின்றன. பட்டினம் தீயங்கள் கழித்து விடுகின்றன.

மேட்டுக் கொடுக்கல் அன்ட் இன்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் பேனிக் கொடுக்கல் கார்ப்பொரேஷன் வுள்க்கிக்கொண்ட சந்தையகம் இன்டஸ்ட்ரியல் பொருள்களையும் வழியில் செயல்படுத்துகிறது. கொடுக்கல் தன்மை வளவதற்கு, அமைக்க இன்டஸ்ட்ரியல் தன்மை வளவதற்கு உதவும்.

மேட்டுக் கொடுக்கல் கார்ப்பொரேஷன் தயாரிக்கும் பட்டினம் பேனிக் கொடுக்கல்.

பேனிக் கொடுக்கல்
கார்ப்பொரேஷன்
பேனிக் கொடுக்கல்
கார்ப்பொரேஷன்
பேனிக் கொடுக்கல்
கார்ப்பொரேஷன்
பேனிக் கொடுக்கல்
கார்ப்பொரேஷன்

மேட்டுக் கொடுக்கல் அன்ட் இன்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
மேட்டுக் கொடுக்கல் (பேனிக் கொடுக்கல்) தென் இந்தியா

மதராஸ் ஆபீஸ்: 120, அரமங்கனா சாலை தெரு. ஜி. ஏ. மதராஸ்.

காலகேடிபம்

அம் ரொன்னதாள்!

உபாத்தியாயர்:—ராமு! ஏன், எதைக் கேட்டாலும் பதில் சொல்லத் தெரியாமல் இப்படி மரம் மாறிரிசிற் றிருப்?

ராமு:—நீங்கள்தான் வளர், சொன் னீர்கள்: "எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் எதையுமே தங்களுக்குத் தெரிந்ததாகக் காட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள்!" என் று.

—வி. நடராஜன்.

சம்பாத்தியம்!

ஒருவன்:—கான் குழந்தையா யிருக் கும்பொழுதே சம்பாதிக்கத் தொடங்கி விட்டேன்!

மற்றவன்:—எப்படி?

முதல்வன்:—குழந்தைகள் கண் காட்சியில், கான் மிகவும் கொழுந்துப் போயிருந்ததற்காக என் மூன்றுவது வயதில் முதல் பரிசு 200 ரூபாய் கொடுத்தார்களாம்!

—து. இராமசாமி.

எப்படித் தெரியும்?

முதலாளி:—ஏன் எப்போ யுரைவர்! இது என்ன டயரில் இவ்வளவு பெரிய விழிச்சல்!

யுரைவர்:—ஒரு கண்ணாடி டம்ளர் மேலே வண்டி ஏறியிருக்கக்.

முதலாளி:—ஏன்! ஏதிரே கண்ணாடி டம்ளர் கிடக்கிறது உன் கண்ணில் படவில்லையோ?

யுரைவர்:—டம்ளர் கண்ணுக்குத் தெரியுமிருந்தா யெனினு எத்து வேறுமனவா! அந்த பாளாய் போன வன் அதைச் சட்டைப் கைக்குள்ளே வச்சிருந்தான். அந்த என்வு எனக்குத் தெரியாமல் போச்சுக்களே!

—ஏ. கே. பட்டுசாமி.

சென் தப்பு

லிட்டெக்காசர் டெலிபோன் கம்பெ னிக்கு அநேக கடிதங்கள் வழுதிப் பார்த்துக் கடைசியில் கேரில் சென்று "டெலிபோன் சரியாக வேலை செய்ய வில்லை. கெட்டுப் போயிருக்கிறது" என்று புகார் செய்தார்.

கம்பெனிக்காசர்:—கேசு பி த்து க் கொன்ன வேண்டாம்; தங்களுடைய கடிதம் கிடைத்த பொழுதெல்லாம் டெலிபோனில் தங்களைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு என்னவென்று விசாரித் தோம். ஒருவராவது பதில் சொல்ல வில்லை.

—கே. வி. சீறு.

தெரியாத் திடியும்!

கண் வைத்தியர்:—எதிர்த்த கவரி யிருக்கும் எழுத்துக்களைப் படியுங்கள். தோயாளி:—முடியவில்லை.

கண் வைத்தியர்:—சற்று சமீபத்தில் சென்று பாரும்.

தோயாளி:—முடியவில்லையே!

கண் வைத்தியர்:—இப்பொழுதுமா முடியவில்லை?

தோயாளி:—ஆம், எனக்குப் படிக்கத் தெரியாது!

—எஸ். சங்கர சுப்ரமணியன்.

உண்மைதான்!

சாப்பிடுபவர் (தோட்டல் முதலாளி யைப் பார்த்து):—ஏன் ஸ்பா! உம் முடைய தோட்டல் பண்ணர்கள் தேற்றைய பண்ணாக்களைவிட மோசமா யிருக்கின்றனவே!

தூட்டல்காரர்:—அப்படிச் செ ளீர்கள்! இவை தேற்றைய; கந்தான்!

—மு. நாசு

கரடியின் மறதி!

| 65. 50 |

அப்பொழுது மழைகாலம். எங்கே பார்த்தாலும் மழைக்காக அணிந்து கொள்ளும் ரப்பர் கோட்டுகளும் குடைகளும் காணாமற் போய்க் கொண்டிருந்தன. அவற்றைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகக் காட்டிலிருந்த போலீஸார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளெல்லாம் வினாயின. எனவே, கடைகளில் அவர்கள், "காட்டில் உள்ள மிருகங்கள் யாவும் தங்கள் பெயர்களை அவரவர்கள் கோட்டுகளிலும் குடைகளிலும் அழியாத எழுத்தில் எழுதி வைக்க வேண்டும்" என்று உத்தரவு போட்டனர்.

ஒரு நாள் கரடியார் தம்முடைய கோட்டையும் குடையையும் ஆபீஸிலேயே மறந்து வைத்து விட்டு வந்து விட்டார். மறுநாள் போய்ப் பார்த்த போது அவர் வைத்துவிட்டு வந்த இடத்தில் கோட்டையும் குடையையும்

காணவில்லை. மூலைமுடுக்குகளில் எல்லாம் தேடிப் பார்த்தார். இடைக்கவில்லை. வினாயாட்டுக்காக யாராவது எடுத்து ஒளித்து வைத்திருக்கிறார்களோ என்னமோ என்று ஆபீஸில் உள்ளவர்களை யெல்லாம் விசாரித்துப் பார்த்தார். எல்லோரும் ஒரே யடியாக, "காங்கள் யாரும் பார்க்கவில்லை" என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

"ஒருவரும் பார்க்கவில்லை யென்றால் பின் எப்படித்தான் கோட்டும் குடையும் போயிருக்கும்? நான் போலீஸிற்குச் சென்று புகார் செய்யப் போகிறேன்" என்று பயமுறுத்தினார்.

அதற்கெல்லாம் யாரும் அசைந்து கொடுக்கவில்லை. எனவே, கரடியார் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று புகார் செய்தார். ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் காண்டாமிருகம் கரடியாரைப் பார்த்து, "அவறில் உம்முடைய பெயரை எழுதி வைத்திருக்கிறீரா?" என்று கேட்டார்.

"எழுதி வைத்திருக்கிறேன்" என்றார் கரடியார்.

"சரி, அப்படியானால் ஒரு வேளை கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம். இப்பொழுது நீர் போய் வாரும். கிடைத்தால் கூப்பிடுகிறோம்" என்று சொல்லிக் கரடியாரை மிஸ்டர் காண்டாமிருகம் அனுப்பி விட்டார்.

கரடியார் மூகத்தைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு வீடு திரும்பினார். வழியில், கங்காரு தன் குட்டியுடன் குடையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்ததைப் பார்த்தபோது, அவர் தமது குடையை நீனைத்துக்கொண்டு வருந்தினார். அந்த வருத்தத்தில், ஒட்டைச்

சினிமையாரின் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு ஞாயந்தார் குடை பிடித்துக் கொண்டு வந்ததைப் பார்த்தபோது கூட அவருக்குச் சிரிப்பு வரவில்லை.

கரடியார் தமது வீட்டை நெருங்கிய போது அவருடைய மனைவி வீணை வாசித்துக் கொண்டிருந்தாள். அதைக் கேட்ட கரடியார் விஷயம் தெரியாமல், "அங்கே யார்? அந்தப் பூனை ஏன் அப்படி அழுது வடிந்து கொண்டிருக்கிறது? அதை அடித்து விரட்டு!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

"ஆமாம், நான் வீணை வாசித்தால் உங்களுக்குப் பூனை அழுலதபோல் நான் இருக்கும்!" என்று சொல்லிக் கரடியாரின் மனைவி கோபித்துக் கொண்டாள்.

"நீயா வீணை வாசித்தாய்? அடடா! எனக்குத் தெரியாதே!" என்று சொல்

லிக் கரடியார் தமது மனைவியைச் சமைநாளம் செய்தார்.

மிறுநான் காலை ஆபீஸிற்குப் போகும்போது, கரடியார் நேரே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றார். காணாமற் போன குடைகளும் கோட்டுகளும் வந்து குவிந்திருந்தன. அவற்றை ஸப் - இன்ஸ்பெக்டர் காண்டா மிருகம் பார்வை யிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்த்த கரடியார், "என்னுடைய கோட்டும் குடையும் கிடைத்ததா, ஸார்?" என்று கேட்க வந்ததுடன் கேட்டார்.

"உம்முண்டயதா? அதுதான் தெரியவில்லை. நேற்று உமது பெயரைக் குறித்து வைத்த காரிதத் துண்டை எங்கேயோ தொலைத்து விட்டேன். உம்முண்டய பெயர் என்ன?" என்று ஸப் - இன்ஸ்பெக்டர் விசாரித்தார்.

"கரடி!"

"அது தெரியாதா எனக்கு? நான் கேட்பது உம்முண்டய காமதேயம்!"

"அப்படி என்னுல்?"

"நீர் என்ன என்று கைபெழுத்துப் போடுவீர்?"

"லக்கி என்று!"

"கோட்டிலும் குடையிலும் என்ன வேண்டுமென்று எழுதி வைத்தீர்?"

"'கரடி' என்று!"

"உம்முண்டய மூலியே மூலி! கட்டிய நீர் ஒரு கரடியார்தானா இருக்கிறீர்? உம்முண்டய கோட்டையும் குடையையும் எந்தக் கரடியார் எடுத்துக் கொண்டு போனாரோ? போய் வாரும்." என்று சொல்லிக் காண்டா மிருகம் கேலியாகச் சிரித்தது.

அதைக் கேட்டதும் கரடியாரின் மூகத்தில் அரடு வழிந்தது. அவர் தம்முடைய ஞாபகமறதியை நினைந்து மிகவும் வருத்தினார்.

தமிழ் வளர்ந்து காணாது

(சுருதி)

9. தமிழ் தெய்வம்

மிகவும் காடுகளும் மது வாழ்
கிற்கு எவ்வளவு அபிவிமானவை என்பதை
காம் நினைத்துப் பார்க்கலாம். "அங்கே
பழைய காலத்தில் காடுகள்
எனும், இந்தக் காலத்தில் துரைமர
எனும் வேட்டை பாடுவதன்மேல்" என்று
தாம் பாடும் நீதிக்கொருமை, "பழைய
க" - தில் அங்கே முனிவர்கள் தங்கு
செய்தார்கள்; இம் காலத்திலே காட்
கிலாகை அதிகாரிகள் அதிகாரம் செய்
கிறார்கள்" என்றும் சொல்லுவார்கள்.
காடுகளி லிருந்து கிடைக்கும் எத்
தனைமேலா பொருள்களை காடுகள் உப
யோகித்து வருகின்றன. அந்தப்
பொருள்களை நம் முன்னோர்கள் "காடு
படு திரையம்" என்றும், "மலைபடு
திரையம்" என்றும் பாசாட்டினார்கள்.

காட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் தெய்வம்

நாடுகளின் வாழ்க்கிற்குக் காடுகள்
அபிவிமானவை என்பதை மட்டுமா
அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள்? கம்
முன்னோர்களில் ஒரு பகுதியினரான
ஐயங்கன் மலைகளிலும் மலை டிடிவாசல்
களிலும் வாழ்ந்து வந்தார்கள்; மற்ற
ஒரு பகுதியினர் காடுகளில் வசித்
தார்கள். மலை நிலத்தை அவர்கள்
நினைந்த நிலம் என்று குறிப்பிட்டார்கள்;
காடுகளையும் காடு சார்ந்த இடங்களையும்
ஐயம் நிலம் என்கிறார்கள். மலை
களும் காடுகளும் தமிழ் காலகத்தி
நாள் பழைய வளர்ப்புப் பண்டங்களாக
யிருந்தன.

ஐயத் தொகை அதிகரித்ததும் மனி
தர்கள் காடுகளை அழித்து அழித்து
காடாக்குவது வழக்கம். அகல்வெள்
காலத்திலேயே தமிழ் - இத்தியாவில்
இந்த முயற்சி ஆரம்பமாகி விட்டதென்
கிறார்கள். காலவாழ்விதரண கச்சிணர்
கிளியர் தொல்வாழ்விதரண கச்சிணர்
யில் எழுதுவது:—"அவரும் (அகல்வெ
லும்) தென் திசைக் கண் போதுகின்றவர்
... தவாரபதி (தவாரகாபுரி)ப் போந்து
சிலமகடத்த காடுமுடி. அண்ணல்
(திருஞ்ஞ பகவான்) வழிக்கண் அரசர்
பதின எண் மகரவும், பதின் எண்குடி

வெளிர் கண்டிட்டாரையும், அருவான
காரயும் கொண்டு போந்து காடு கெட்டுத்
தட்டிக் ... பொதியின் கண் (பொதிய
மலையின்) இருந்தனர்."

திருஞ்ஞ அகலரித்த வாதவகுலத்
தின் முதலானவர்களை அகல்வெள்
தென்னுட்டுக் காடுகளிலே குடி யெற்றி
னார் என்பது கச்சிணர்க்கிணியார் அபிப்
பிராயம். காடுகளில் வசித்தவர்கள்
பாதவர்களும் ஆய்க்குமான ஐயங்
கன்: அவர்கள் மாயவாழ்விய கண்ணனை
அதி தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தார்கள்
—என்கிறார் தொல்வாழ்விதரண.

மாயோன் மேய

காடுகை உலகமும்

[மேய: மேயிய,]

என்று அவர் உறுபதி கிருத்த, திருஞ்ஞ
பகதி அந்தப் பழைய காலத்திலேயே
தமிழ் காட்டிலும் பாதி விட்ட தென்று
தெரிந்தது. "காட்டுக்கொரு தெய்வம்:
காட்டுக்கு ஒரு தெய்வமா?" என்பது
ஒரு பழமொழி. கண்ணன் காட்டுக்கும்
காட்டுக்கும் ஒரு தெய்வமானான். பிங்
னாடில் திருஞ்ஞ பகதி காலத்திலுமாகத்
தமிழ்நாட்டில் வேண்டும். இதனாலும்
கூட இந்தியாவும் தென் இந்தியாவும்
கூடுதலாக அகலுத்த இன்று மேற்கண்
என்று தெரிந்ததல்லவா?

காடுகளிலும் காடு சார்ந்த நிலங்களிலும்
வாழ்ந்த மக்கள் அந்த வளங்களை
யும் வளப்புகளையும் அனுபவித்த அனு
பவித்து, அந்த நில நீர் வளங்களுக்கு
கெடுவாரம்—அந்தச் சேழிப்பித தெல்
லாம்—அந்த அழகு தெல்லாம்—
கண்ணனின் அதி தெய்வமாகப்
பொற்றிப் பகதி பண்ணிக் கொண்டிருந்
தார்கள். அவர்கள் கண்ணன் என்ற
அழகுத் தெய்வத்தை வழிபட்டார்கள்
எனாலும், மலை நிலங்களில் வசித்த
தமிழர்கள் மூலத்தில் என்ற அழகுத் தெய்
வத்தை வழிபட்டார்கள்.

மேயோன் மேய

கமககை உலகமும்

[மேயோன்: தெரிந்தொரு குருக்
கடவும், கண்: கண்.]

என்பர் தொல்காப்பியர். "சேயோன்" என்பதற்குப் பின்னுள்ள "சிவபெருமான்" என்ற பொருளும் ஏற்பட்டது. கண்ணன் வழிபாடு வைஷ்ணவமாக வளர்ந்ததுபோல், முருகன் வழிபாடு சைவசமயமாக வளர்ந்திருக்க வேண்டும். வைஷ்ணவத்தைப் போல் சைவமும் இமயமலை முதல் கன்னியா குமாரி வரையில் காணப்படுவதால், இதுவும் இந்தியாவின் இருமைக்கு ஒரு சாட்சிதான். கண்ணன் காட்டுத் தெய்வமாக யிருந்து காட்டுத் தெய்வமானது போல், முருகனும் மலைத் தெய்வமாக யிருந்து காட்டுத் தெய்வமாகி விட்டான்!

காடு கெடுத்து காடாக்கும் முயற்சி அகஸ்தியர் - தொல்காப்பியர் காவத் திரு முன்பே வடை பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த முயற்சி அதிகரிக்க அதிகரிக்கத் தமிழர்கள் உள் காட்டிலே நதி ஓரங்கள் முதலாய நீர்ப்பாங்கான இடங்களில் விவசாயம் செய்து கொண்டு வசதியாக வாழத் தொடங்கினார்கள். மலை நிலத்தைக் குறிஞ்சி பெயரும், காடுகளை மூங்கி நிலமென்றும் கொள்ளுவர்கள், வயல்களும் வயல்கள் சூழ்ந்த இடமாயின காட்டை மருத நிலம் என்றுங்கள், காட்டில் வாழ்ந்த

தமிழர்கள் மறைக் கடவுளாகிய இத் திரை வழி பட்டார்கள் - என்கிறார் தொல்காப்பியர் :

**வேத்தன் மேவ
தீம்புனல் உலகமும்.**

[வேத்தன் = அரசன்; (இங்கே) தேவராஜாவாகிய தேவேந்திரன்; தீம்புனல் = இனிய நீர்.]

கடலேரதங்களிலே வசித்த தமிழர்களும் உண்டு. இந்த நிலத்தை தெய்வநிலம் என்றுங்கள். இந்த மணல் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்தவர்கள்.

**வருணன் மேவ
பெருமணல் உலகமும்**

என்று தொல்காப்பியர் சொல்லுவது படி, வருணன் (துலக் கடவுள் அல்லது சமுத்திர ராஜாவை) வழி பட்டார்கள். இத்திரையும் வருணனும் வேத்தனில் குறிக்கப்படும் தெய்வங்கள்: எனவே, வட காட்டாரின் வைதிக வழிபாடு தொல்காப்பியர் காலத்திற்கும் முன்பே தமிழகத்தில் பரவி வழங்கி வந்ததென்று நீக்கிக்கொள்க. நான்கடலில் இத்திரன் - வருணன் வழிபாடுகள் மறைந்து போய்க் கைவ கையுணவு வழிபாடுகள் காட்டுக்கும் பரவி விட்டன.

இயற்கையும் தெய்வ வழிபாடும்

மலை, காடு, காடு, கடற்கரை - அதாவது, குறிஞ்சி, மூங்கி, மருதம், பெய்தல் - என்று நிலத்தை நம் முன்னோர் காண இயற்கையே பிரிவுகண்டப் பிரித்திருந்தார்கள்: எனவே பூமிக்கு நான்கில் என்றும் ஒரு பெயர். இந்த நான்கிலத்தையும் அந்த அந்த நிலத்திற்கு உரிய தெய்வத்தோடு குறிப்பிடுகிறார் தொல்காப்பியர். உரையாளிரியர்கள், அந்த நிலங்களுக்கு உரிய உணவுகள், மிருகங்கள், பறவைகள், மரங்கள், தொழில்கள், பொழுது போக்குகள் முதலியவற்றையும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

செல் இலுழத்த
ஜிமிக்கி.

நம் மூத்த தோடு.
நடுவில் பரிசை.
Rs. 55 to 75.

செய்யு, பரிசை
கனி செ.
செல்லி மூத்த செட்டனது.
Rs. 45 to 75

Sastry & Sastry

JEWELLERS

96 & 27, East Mada Street,
MYLAPORE, P. O., MADRAS.

விவத்தின் தன்மைக்குப் பொருத்தமானபடி..

ஆதிகாலத்தில் சூரியன், மழை முதலான இயற்கைப் பொருள்களை வணங்கி வந்த மக்கள் நாளடைவில் அந்த அந்தப் பொருள்களின் அறிதேவதைவைக் கண்டு பிடித்து வழிபட்டிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக,

மாமழை போற்றுவது :
மாமழை போற்றுவது !

என்று விவசாயத்திற்கு மாழை வேண்டி மாழைப் பாடல்கள் பாடி மாழை - மக்திரங்கள் நடித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், நான் உடனடி மாழையை அடக்கியாலும், அதுதான் தேவதேவதைப் போற்றி ஆர்க்கள். அப்பால் தேவாதி தேவனுக்குருகன், கண்ணன், சிவன் முதலான தெய்வங்களை வழிபட்டார்கள், இப்படி இயற்கை - வழிபாட்டிலிருந்து தெய்வ வழிபாடு தோன்றிய முறையும், வட நாட்டிற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் பொதுவானதுதான். இந்த முறையை இந்து வேதங்களை ஆராயும் அறிஞர்கள் கண்டு அறிந்திருக்கிறார்கள்.

"வேத நெறி" என்ற காவிக் மதம் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தமிழர் கொண்டுவந்ததும் இருந்தது.

மாழைமொழி நானே
மக்திரம் என்ப

[மாழை: வேதம்; என்ப: என்று பெர்மோர் சொல்லுகிறார்கள்.]

என்றுதொல்காப்பியரே சொல்லுகிறார். எனினும் தொல்காப்பியரை அவைதிகள் என்றும், கையவர் என்றும் வரலிப்பவர்கள் உண்டு. தொல்காப்பியர் கையவர்தான் என்று குறுவாழி விட்டால்தான் என்ன? அதுவும், வடநாடு தென்னாடுகளின் ஒற்றுமையைத் தானே குறுப் படுத்தப் போகிறது! அவைதிக் மான கையவரும் காவிக் இந்த மதத்தின் குழந்தைவாகத் தேவநி 'ஸ்வரூபம்' பெற்றதுதானே?

வட இந்தியாவிலும் தமிழ்—இந்தியாவிலும் மலைகளும் காடுகளும் மத உணர்ச்சியை விசேஷமாக உருவாக்கின. மெது சொன்னிற்கும் அவை துணையாக இருந்தன. அன்று மட்டுமா? திருப்பிக் கானலுள்ளி பழனி முதலான மலைக் கோயில்களையும், ஒரு காலத்தில் காடுகளை யிருந்த சிதம்பரம் ஸ்ரீரங்கம் முதலான ஸ்தலங்களையும் கேட்டுப் பாருங்கள்.

அஜாபகிரதையான

பேச்சின்
விளைவு!

என்னெப் டம்பாக்கி
ஜாக்கொதையா உயிரே
சித்த சாஸ்திராவுடனே
திருப்பி அகப்பயன்படி
பெட்டோலியப் பொருள்கள்
உயிரோடுபயனாகி மீண்டும்
எச்சரிப்பதற்காக இந்த
திட்டைத் துத்திவைத்த
குரோம்.

ஆனால், என்னெய்
கொண்டுவாந் உயிரே
தீர்மானிடல் டம்பாக்கி
நிப்பமுடியாது. ஆகையால்
எச்சரிப்பதற்காக இப்பொழுதும்
"அஜாபகிரதையான
பெட்டோலியப் பொருள்கள்
உயிரோடுபயனாகி மீண்டும்
எச்சரிப்பதற்காக இந்த
திட்டைத் துத்திவைத்த
குரோம்."

சேர்ந்து வாழ்வதே
சிற்றந்தவலிமை
மரியாதர்கள்

சு. பி. மா. சென்னை அறிவிப்பு

பாவந்நிலும் மெய்க்காமவராதென நிதர்சனமரன் உண்டாம் பெற்றிருக்கிறேன்

மோஜா மார்ச் நெய்

[illegible]

லிங்கம் & கோ., கோயமுத்தூர்

சாதாரண
புராதன வழி

நூதன ஸாஸ்திரிக வழி
ஸிரோலின் ரோச்
இருவரையும்

இருவரையும்
 ஸ்தோத்திரத்தையும் ஒழிக்கிறது.

[illegible]

செயல்பாடுகள், மனக் குழப்பம்
செயல்பாடுகள், மனக் குழப்பம் -

மட்டாட்

FEET ROOT L N

பாண்டி
பெரியாண்டி மண்டி

சென்னை : P. G. S. மகாலக்.
54, மத்திய தெரு. : சென்னை.

“ஆதர்ப் பிஷன்” இம் விஷயத்துடன் பற்றி எழுதி விருத்தநாயகம் ஒப்பீட்டுப் பாக்ஷ் விஷயத்தைத் தன்ருகத் தீர்ப்பாகக் கையாடும் தரக்கம் எழுதி வுள்ளதானல் மஃதென் திருவிஷயம் துதிருக்கிறதென்.

[illegible]

ஏ. பி. வரதன்.

7 DISEASES
14-7-43

“எத்தனை அடி வேண்டும்” என்று கட்டுவாரா இரண்டாவது நாளும்கூட தவிர்ப்பதற்குப் பதிலாக மகிழ்ச்சிதோர்.

[illegible]

மக்கள் அறிவார்ந்தவர்கள்.

Gen. John Edgar Gerhardt.

47. 8 4 12 10 6 4 2

Dr.

[தமிழ் காட்சியும் "பேசும் படம்", "Picturepost", "Flash", "சென்ட்ரல்" ஆகிய விற்பனைப் பத்திரிகைகள் 11,000 அடிச் செறிவையுடைய பனமேசை ஆதாரத்தே கருவி மிகுந்திருக்கின்றன. —குறிஞ்சி. 3]

8 பக்கங்கள்
14-7-43

தாமசன் செய்த இரண்டு பரிசுப்பாக்கள்
 பிரசுரிக்கப்பட்டன. “சத்திய அகவேண்டும்”
 என்றும் கட்டுரைகள் பாக்கியாகவந்தன
 படித்துப் படிக்கின்றோம். இவ்வாறு தாமசன்.

நம் தமிழ்தாய்நாட்டில் பற்றி திருவரத அக்ஷர உண்மை கம்பி மார்பகளைப் படிப்பதிலிருந்து வாய்மையுக்கு வந்தாரி விருத்தியெழுந்த. நான்மேயும் வாய்மையோடு பத்திரிகைகளைப் படித்திருக்கிறேனும், ஆனால், உண்மை, படிக்கவில்லை! (இதிலிருந்து வந்ததிலுமும், வலமிருந்து இடத்திலும்) பத்திரிகைத் தொகுப்புப் பணத்தான். நம் தமிழ் மக்களிடையே, எழுத என், எழுத முடியு. நம் இப்படித்தான் சொல்ல வேண்டும், இப்படிச் செய்ய வேண்டியதென்று சொல்லி "கம்பி" க்குத் தொகுப்பு விருத்தெழு. "கம்பி" பத்திரிகையின் தொகுப்புத் தொகுப்புகளும், எழுத்தாக்கங்களும் போன்ற மோசடிக் கிடைப்புகள். "கம்பி" பத்திரிகை அமைப்பை எடுத்தது விருத்தியெழு. அப்படி எடுத்தபதன் ஏதாவது அபாயம் தொகுப்பும், நம் தமிழ் மக்கள் நம் தமிழ்ப் பத்திரிகையையே "கம்பி" மையக் கட்டுப்பாடுத் தொகுதி வந்ததிலும் போராட்டம் இருக்கலாம்.

4. 10. 1954.

ஆதி. ஜி. என். சேஷசகாயம்.

2. 2. 7. 4. 3

உமது 19௨௩ கல்விக்காய் ஸ்கால்தோம். அதில் 'சத்திரம் அடி மேலும்?' என்ற கட்டுநாஸ்கிதமீய் பட்டகம் 11,000 அடிதகமும் இருக்க மேல்கு மேல்பதும் 1௮௮௧ தோம். உமமோது சத்திரத் சிவராதேம் போ லுமபத ஆதாத விடல் பதநிதகமையத் தாக்கி சத்திரது மையமாததர் எழுதி விடப்பட்டம். 'தாமட்டல்' என்ற சத்திரபதிரது பதின் எழுதக்கமேன். அம்சிரென்சுதுமோம் உம்கம் கந்ததர் மோபி பையக்கம்பட்ட மைதனா? தீய்கம் கிராமங்கு அடி மோதமென்று கந்தது துக்கிடுமோன்கு மோதம் உம்கமாதா?

கே. என். சாஜுகோபாலன்
முதுவிலக்கு

[ஆ. வி. துரிதமாகக் காட்டறும் 'தல மட்டம்' உண்டாக்கு உபாதையாகத் தேர்ந்தெடுத்ததும் ஆராய் டாக்கெனா அதிகப் பரத்ததின் பன்மீ பந்து கருது கிறேன். 'தல மட்டம்' 11,000 அடி கிவாதததைப் பற்றி மதையது எழுதினிருந்தா ன்ளவா அவருக்குப் பற்றி எழுதலாம்? என்னுடைய கதைகளிலும் இந்த கிவாதத் தற்கும் மதையது சம்பந்தம் உண்டா என்று சந்த சீக்கிரே யோசித்தும் பாராமன். சம்பந்தம் உண்டு என்று தேர்ந்திலும், என்னுடைய கதையில் பெய்ளம் மொழி யெய்யுடன் கதைகளையே வவததத் தேர்ந்தெடுத்தேன்.

பிரபாயச்சரம் என்க வகை. அங்கிம்
கொண்டு போவதன் கருதி யிருப்பது
அபேகைத்தனமான பெரும், காணும் போது
விதிக்க; பிரபாயம் படும் கடுமையானதும்
பேராவியினை — துரிதம்.]

நீங்கள் ரெட் க்ரானைஸ் ஏன் ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதற்கு வேறொரு காரணம்

வுத்கம் கூடுதலாகத் தம்பிக்காகைய இழக்காமலும், ஆபீஸ்க்கிவந்து நாம் இருக்கச் செய்கிறோம். . . உரை கதறிக்கதறிக்கவும் போல் புர்த்த நயகம் கொத்தத்ததிரத் தைப் பதிகொடுக்கத் தெரிந்த இய்கிரான் . . . ஒருவேளை உங்களை ஹிக்கிவர்க்கொடுக்க மிருக்க நாம் . . . வீதத்த நயமுதல் தம் இதயிவா தெர பரம்பரியமான ஆவாரத்திவைய உங்களை ஹத்தவர்க்கள் . . . ஆகும் இத்த தெரமம் ஆகவது இத்தாலியன் கைத்த வர்க்களின் இது போன்ற உணவா வழங்கப்படுகிறது! ஒருபோதுமிகும்—மூன் பின் உங்கடதயாத ஆகவம், உட்கொள்ளவே முடியாது! நய அதுபயம் உணவுப் பரங்களைக்கவா அங்கடதுக்கு ஆதர ஹத்தவாருவது! இக்காலியக் கவர்க்கை கெது நாட்களுக்கு முன்னமே தம்பிக்கை வீதத் திருப்பார்க்கினே—ஒருவேளை பரியாக கொத்து மறுத்துகட இருப்பார்க்கின்! வரை வராமும் துக்கவொரு இத்திவக் கூடுதலும் அவ்வது வழக்கம் வழக்கமான ஆவாரத்திவக் கொங்கட ஒரு பரங்க கொடுத்த வருகிறது—அரிசி, பருப்பு, கறி பதார்த்தங்கள் வாய்க் பரங்கிவக் உள்ளன. இக் கூடுதலுக்கு ரெட் க்ரான பரங்கங்கள் க்களில் உயிர், தம்பிக்கை, ஆரோக்கியம்ம்க்கவம். இத்திவாவிழக்க நயக்கு அவர்க்க தினவு இத்துக் இருத்து வரத்தெற்கென்பகதக் கவா அங்கடதுக்கு ஏத்தவ ஆதரம்! இப்படி உணவுப் பரங்கங்கள் அதுப்பி வரவாநிக் கெது காரணப்படுத நயநிய பணத்தானே கெதுக் வீடுக்கிறது. அது தடைமிகித் தடைபெத்து வர இத்திவக் ரெட் க்ரான்க்கென்கட துன் உங்கக் திர்த்த வையத்தகத் கொருகிறது. உங்ககைக் முடியுமவ வையகிவ் உதறி புரியுங்கள்

★ ஒருவர் தெரிவிப்பார். இத்தாலியோ வுத்கம் கூடுதலென்பதரிதவுதல் அவற்றுக் கவா வரவ ஒரு பரங்க உணவுப் போருகவக் அதுப்பப் படுகிறது. இது வரவவக் கூடுதலுக்கு மட்டுமேத. உடற்படை, கத்தரக் கவக வர்க்கின், ஆவார பகட கூடுதலுக்கும், அடைபட்ட போருக்கும் கதுப்பப் படுகிறது துக்கொரு வரவ் துரு இரண்ட, 15,000 பரங்கக் போகிவதக். கெடுகெனக் துதவா? பரங்கக் இத்திவாவிழக்குத் தினவ ரெட் க்ரான முகவா போவா கெடுக்கும் ஒருவேறு பரங்கக் குமரு, 6/6 கெவாக்கெது. பூன் கெடுதி பெறும் கவா இப்பரங்கக் கடுகிவ் தெருவாருகம். தயவு செந்து உதறி புரியுங்கள்

INDIAN RED CROSS & ST. JOHN

தாய்க்கு வர வர்க்கை கடுகிடக் பரங்கெடுக்க நயக், கடுகிவெனக் தயவ, கெடுதி, திவ கடுகிவர்க்கை வர பங்கு. Gaidar, குடகு, துக்காத் கடுகிவத் பரங்கிவ C. & M. கடுகிவக் வரவனக் அகொடுப்புகம். இப்பரிய பரங்க ஆப இத்திவ பரங்கிவ.

மகத்தான 2-வது வாரம்

பிரபாத் வெலிங்டன்

இரண்டு தியேட்டர்களிலும்
சனிக்கிழமை 17-7-1943 முதல்

★

பகிர்வானா பிலிம்ஸ்

சிவகவி

★

நி.பி.என்.என் :

M. தியாகராஜ பாகவதர்
சாமா, T. R. ராஜகுமாரி
விருஷ்ணன் மதுரம்

★

ஸ்டாபிஷ்மன் :

S. M. முரமுலு நாயுடு

★

சென்னை, சை, குயிறுகலை மூன்று காட்சிகள்
(மாலை 1 - 45, 5 - 45, இரவு 9 - 45)
இதர நாட்களில் இரண்டு காட்சிகள்
(மாலை 5 - 45 : இரவு 9 - 45)

★

இலவச டிக்கெட்டுகளும் பாஸ்களும்
முற்றிலும் கிடைத்துப்பட்டுள்ளன.

சென்னை டிரா உரிமைவாயர்கள் :

வேல் முருகன் பிலிம் ஸர்வீஸ்
88, பிராட்வே :: மதராஸ்.

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ் :

"இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ்"
எடக்கு பிர் ரோடு :: மதராஸ்

லோகல் ஆபீஸ்கள் :

எஸ்பிஎஸ்டி, திருவன்கோட்டை,
மயிலாப்பேட்டை, தியாகராஜ நகர்,
புரவாக்கம், மதுவாடு ரோடு.

தென்னிந்தியாவில் எல்லா முக்கியமான
இடங்களிலும் பம்பாயிலும் பிரான்சு
களும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

வாக்களிக்கப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 60,00,000

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்

(25-5-43உயரக) ரூ. 27,55,229

சீஸ்டில் நிதியும், மற்ற நிதிகளும்

(25-5-43உயரக) ரூ. 29,44,288

மொத்த லேவாநேஸி

7 கோடிக்கு மேல்

எக்ஸ்சேஞ், ரெக்யூயர்கள், எடக்குகள்
ஷேர்கள் இவைகளை வாடிக்கைக்
காரர்களின் சரப்பாக சேர்ப்ப
கமிஷனில் விற்பதுவும் வாங்கு
வதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பூரா விவரங்களுக்கும் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸிற்காவது விண்ணப்
பித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்

செக்ரட்டரி.

"ஸெலிஸிடர்" அரவிந்த்

வேஷ்டிகள்

இப் பிரபல குழி
யை ஒய்வோரு
"அரவிந்த்"
வேஷ்டிகளிலும்
உரணமாம்.

அழகிய தோற்றத்திற்கும்
சௌகர்யத்திற்கும்

மிக நேர்த்தியான சன்ன
நூல்களால் நெய்யப்பட்ட
"அரவிந்த்" வேஷ்டிகள்
ஒவ்வொரு சலவாக்கும்
அழகிய தோற்றம் பெற்று
கருக்கங்களின்று அனரிய
ஆனந்தத்தை அளிக்கின்றன

அரவிந்த் மில்ஸ் லிமிடெட், அஹ்மதாபாத்
சென்ட்ரல் மைனாபாதி உத்தரம்

AV-55

சரோடு சென்ட்ரல் தியேட்டரில்

ராஜா

“பர்த் ரு ஹரி”

(உரிமை பெற்றது)

★

★

20-7-43

3-8-43

முதல்

வரை

★

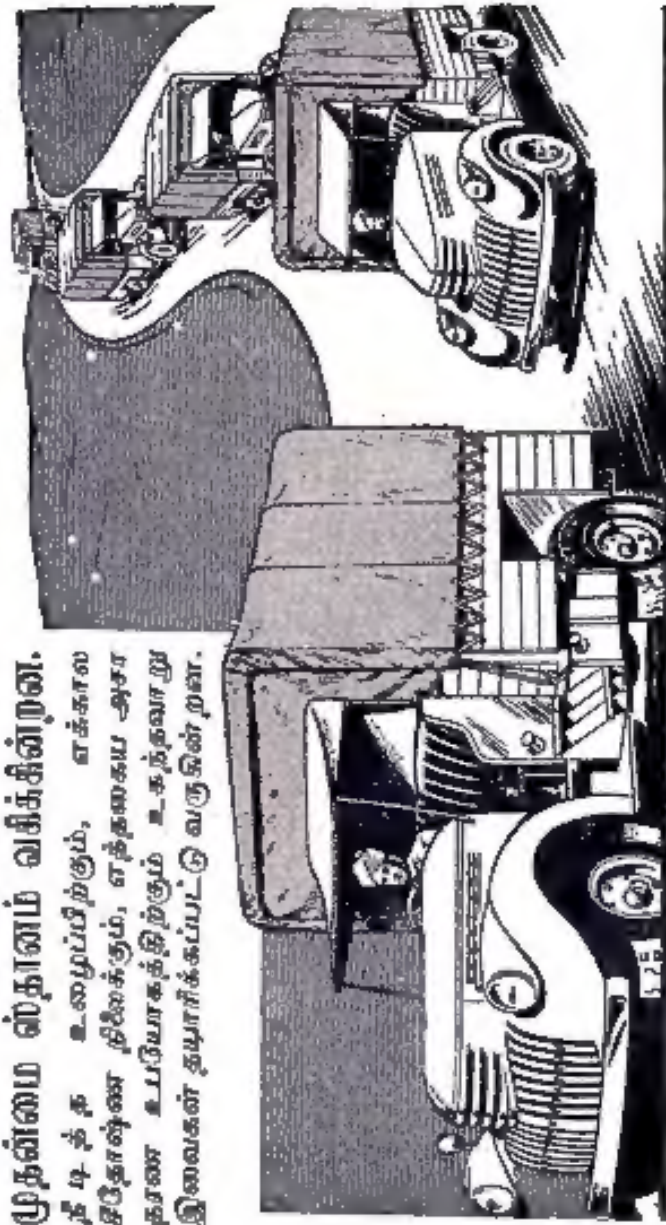
★

பிரதி தினமும் இரவு 10 - 30 மணிக்கு

எதிர்பாருங்கள்: “ஒளவையார்”

தார்பாய்களும், கேன்வாஸ்களும்

முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கின்றன. நீடித்த உழைப்பிற்கும், எக்காஸிடிதேஷன் நிலைக்கும், எந்தவகைய அசாதாரண உபயோகத்திற்கும் உகந்தவாறு இவைகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பர்கீமயர் பிரதர்ஸ் லிமிடெட், ரேஸ் கோர்ட்ஸ் ரோடு, கோயமுத்தூர்

மாமுர் சமந்தராம், சென்னை, கரக்கிழுடா முதலிய இடங்களுக்கு ஏஜென்டுகள்

இஸ்லாண்டர்ஸ் அர்பித்ரட்டி & கோர்.,

முதல் கிளப் பீச், : : த. பெ. 201, மதராஸ்.

இதை அளிப்பதிலேயே ஒரு அலாதி அந்தஸ்து

டி.லக்ஸ் டேனூர் சிகரெட்டை உங்கள் சிநேகிதர்கள், சனியாரர்கள், 100% உத்தரவாதமுள்ள ஆய வரீஸ் விரியா புகைமுகை யிலிருந்து டேனூர்ஸ் தயாரானவை. டி.லக்ஸ் சிகரெட்டுகள் உங்களது சனிகித் தன்மைக்கு ஒரு அத்தாட்சியாகும். இவைகளில் நனி மணம் இவைகளுக்கே உரித்தானது. மேலவிய நொண்டை கடினாயனர்கள் அனுபவிக்கக்கூடியது டேனூர்நான். பெரிய அகத்து மட்டாண்டு கால்களில் எங்கும் சிடைக்கும்.

BY APPOINTMENT TO H.M. THE KING
J.M. H.M. ROYAL WARRANT
FOR THE SUPPLY OF CIGARETTES
TO THE ROYAL NAVY
GENERAL OF INDIA

TENOR

de luxe CIGARETTES

டி.லக்ஸ் டேனூர் சிகரெட்ஸ்
ஜேம்ஸ் கார்ல்டன் லீட்., லண்டன்

EASTERN LICENCEES — P. B. NO 9029 — CALCUTTA.

உத்தம
உத்தரவாதம்

பயணக்கு ரயில் மூலம் வரும் சாமான்கள் எடுத்து வரவோ அல்லது
சாமான்கள் அனுப்பவோ தங்கள் சேமப்படி வேண்டாம்.
பயணக்கு வழங்கல்:

பாஸஞ்சர் வீஸ் லிமிடெட்

ரயில்வேக்கு தோகல் டெகிங் கண்ட்ராக்டர்கள்

⑥ (போன்: 8387) மதுராஸ்.

நமது மாகாணத்தின் சகல பண்டங்களுக்கும் புதிய போக்கு வரத்து சாதனங்கள்

கீழ்க்கண்ட ஊர்களிலிருந்து ஊர்களுக்கு வாரி மூலம் உங்களுடைய
வியாபார விவசாய பண்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க
வதற்கு செய்திருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் சர்வீஸ்

லிமிடெட்

202/203, மெளன்ட் ரோடு, மதராஸ்

போன் : மதராஸ் " 8536 " :: தந்தி : "ROADHAUL" மதராஸ்

நினை ஆபீஸ்கள் :

1. செரி ரோடு, சேலம்.
2. எஸ்வரன் கோவில் தெரு, கோயமுத்தூர்.
3. கண்டேசன்மென்ட், திருச்சினுப்பள்ளி.
4. கிருஷ்ணராயர் தெப்பகுளத் தெரு, மதுரை.
5. ஸ்ரீ நரசிம்ம ராஜா ரோடு, பெங்களூர்.

—: மார்க்கெட் :—

1. ம க ரா ஸ் — சி த் தூ ர் — பெ ங் க ளூ ர்
2. மதராஸ்—வேலூர்—சேலம்—கோயமுத்தூர்
3. மதராஸ்—திருச்சி—மதுரை—திருநெல்வேலி
4. கோயமுத்தூர் — க ள் ளி க் கே கா ட் டை
5. கோயமுத்தூர் — க ரு ர் — திருச்சினுப்பள்ளி
6. சேலம் — நாமக்கல் — திருச்சினுப்பள்ளி
7. சேலம் — உளுத்தூர்ப்பேட்டை — கடலூர்
8. மதுரை — திருச்சி — நஞ்சாவூர் — நாகை
9. மதுரை — திருச்சி — கும்பகோணம்—நாகை

உங்களது பணியைச் செய்ய ஏற்போ